

آموزش تصویری و کاربردی نرم افزار

GOOGLE

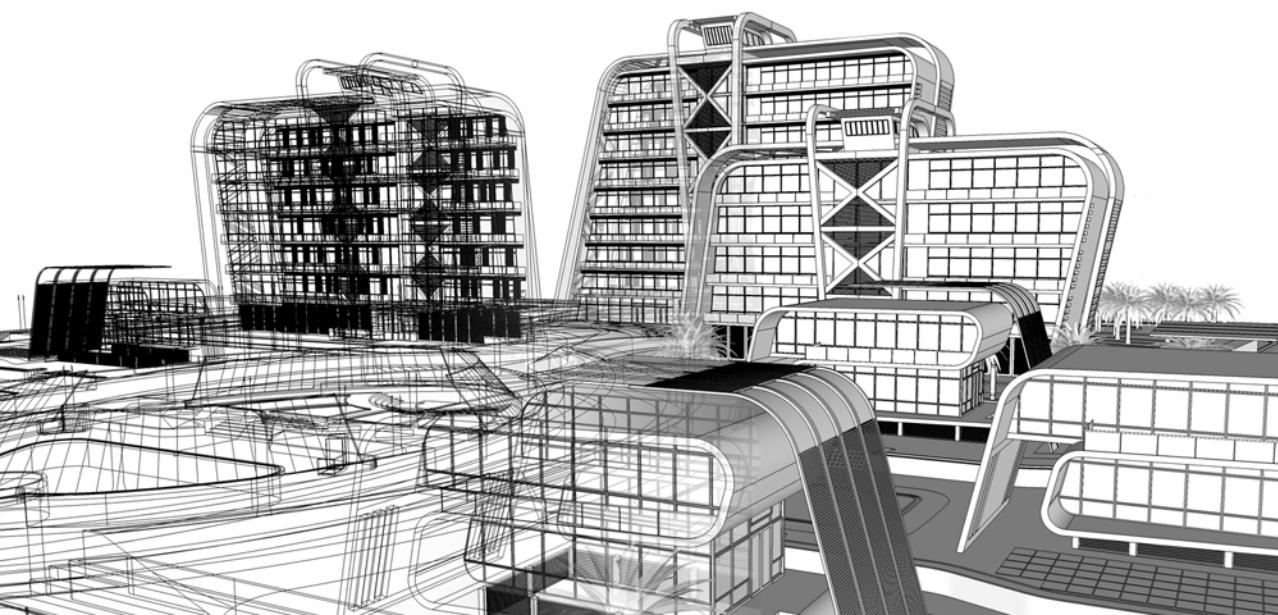
SketchUp

8.0

برای معماران و طراحان

جلد سوم

نویسنده: سعید غفاری

Google[®]
SketchUp[®]
برای
علاقه مندان

www.sketchup.blogsky.com

آموزش تصویری و کاربردی نرم افزار

GOOGLE

SketchUp
8.0

برای معماران و طراحان

نویسنده: سعید غفاری

WWW.SKETCHUP.BLOGSKY.COM

بڑھ پروڈکٹر زیبا یا

WWW.SKETCHUP.BLOGSKY.COM

پیشگفتار

پیش از هر چیز، از مسن انتفاب شما در برگزیدن این کتاب برای آموزش این نزه افزار کمال تشکر را دارم. در این مجموعه سعی بر آن شده تا با بیانی ساده و شیوه، کلیه مطالب را در راه های کوتاه برای یادگیری هر چه رامت تر نموده استفاده از این برنامه به تصویر کشید به نمایی که با مطالعه هر فصل از کتاب نیازی به بازگشت مجدد نباشد و مرکت ادامه دار و رو به جلو برنامه ریزی شده است. بنابر اطلاعات و معلومات شخصی، توصیه می شود که یه هنگام مطالعه کتاب، پشت رایانه تان باشید تا به صورت همزمان تمرینات لازم را انجام دهید تا کاملا در ذهن شما نقش بیندد. این کار باعث می شود تا شما به رامتی مطالب را آموخته و یتوانید در فصل بعدی از آن استفاده کنید.

مطالب و دستورات به طور کامل و در عین حال به اختصار توضیح داده شده اند، یعنی ابتدا عملکرد و سپس گاربد هر دستور را آموزش داده و در نهایت با اجرای آن دستور و نموده کار با آن آشنا فواهید شد. کتاب را فصل به فصل و متصل مطالعه کنید، به مثالها دقت کنید و از ها اندافتن فصل ها فود داری کنید تا در مدت زمانی کوتاه شما نیز یکی از گاربران موفق از این نزه افزار شوید. به امید آن (روز...).

در ادامه واجب می دانم تا از تمام کسانی که در این راه مرا یاری و همراهی نموده اند، تشکر و قدر دانی کنم. پدر و مادر عزیزم که زمامتشان قابل توصیف نمی باشد و تمامی دوستان و عزیزانی که بدون کمک و همایی های ایشان قادر به نوشتن این کتاب نبودم.

با سپاس فراوان، همیشه شاد باشید و شاد زندگی کنید...

سعید غفاری

امارات متحده عربی - دبی - پاییز 1388

Saeed.ghaffarii@gmail.com

تقديم به پدر و مادرم
و تقديم به همه گسانی که دوستشان دارم
سعید غفاری – پاییز 1388

WWW.SKETCHUP.BLOGSKY.COM

فصل ۵

سازماندهی کردن مدل

همان‌طور که همه می‌دانیم، زندگی نظم دارد. مدل‌سازی کردن در sketchup هم از این قاعده مستثنی نمی‌باشد. خوشبختانه sketchup روش‌های مختلفی برای در کنترل نگه داشتن شکل هندسی دارد. کارکردن با مدل‌های سازمان نیافته بسیار سخت است. آن‌ها سرعت کامپیوتر را کند می‌کنند یا حتی باعث بدکارکردن sketchup می‌شوند. در اینجا با تکنیک‌هایی آشنا می‌شوید که کاربران حرفه‌ای sketchup برای سازماندهی و منظم کردن کار خود، به کار می‌برند.

در این فصل، چهار ابزار اصلی که برای سازماندهی کردن مدل، ارائه می‌دهد را مطرح می‌کنیم. در بخش اول، هر چهار ابزار را به صورت اجمالی توضیح داده و کار آن‌ها را بیان کرده‌ایم. اکنون هر یک را به صورت کامل‌تر توضیح می‌دهیم و نحوه کاربردشان را شرح می‌دهیم. در پایان، یک مثال کامل از نحوه کاربرد همزمان هر چهار روش برای ساده‌تر شدن عملیات طراحی مطرح می‌کنیم.

استفاده کردن از گزینه‌های سازماندهی (Organization Options)

زمانی که هزاران لبه و وجه در مدل شما وجود دارد، باید همه‌ی اجزا در مجموعه یا گروه‌های مفید دسته‌بندی شوند. بعد از جدا کردن چیزها از یکدیگر، می‌توان آن‌ها را نام‌گذاری کرد، پنهان نمود و حتی آن‌ها را قفل کرد تا از دست نزوند (یا کس دیگری آن‌ها را برندارد). در اینجا، توضیحات مختصراً از هر یک از ابزارهای سازماندهی sketchup مطرح می‌شود.

Groups (گروه‌ها): گروه‌سازی، شبیه قرار دادن گروهی از اشکال هندسی در مدل است. لبه‌ها و وجه‌هایی که با هم گروه‌بندی می‌شوند، شبیه مینی مدل‌ها در مدل اصلی عمل می‌کنند. از گروه‌ها برای ساده‌تر شدن عملیات انتخاب، حرکت دادن، پنهان کردن و کارکردن با قطعاتی از مدل که باید جدا شوند، استفاده می‌شود.

Components (کامپوننت): کاش راهی برای استفاده کردن از تاپیوگرافی در این کتاب برای منتقل کردن اهمیت بعضی عناوین خاص وجود داشت. اگر چنین می‌شد، کلمه‌ی components، با ارتفاع چهار اینچ چاپ می‌شد و به رنگ سبز بود.

(components) در sketchup، بسیار شبیه گروه‌ها هستند، اما خواص بیشتری دارند. زمانی از component استفاده می‌شود که مدل شامل چندین کپی از یک چیز مثل پنجره، ااثایه و درخت باشد. بعد از آشنایی کامل با sketchup، همیشه از components استفاده خواهید کرد.

Outliner (این ابزار یک dialog box است که در حقیقت فهرستی از همه‌ی گروه‌ها و component‌های مدل sketchup شما را در بر می‌گیرد و نشان می‌دهد کدام گروه‌ها و component‌ها درون گروه‌ها و component‌های دیگر قرار دارند، به شما امکان می‌دهد آن‌ها را نام‌گذاری کنید و راه ساده‌ای برای پنهان کردن بخش‌هایی از مدل را که نمی‌خواهید ببینید، ارائه می‌دهد. اگر از component‌های بسیاری استفاده کنید، Outliner می‌تواند بهترین دوست شما شود.

Layers (لایه‌ها): برای افرادی که عادت دارند محتویات را در برنامه‌های نرم افزاری دیگر سازماندهی کنند، layer به همان معنا خواهد بود (چیزهایی مختلف را در لایه‌های مختلف قرار می‌دهند، لایه‌ها را نام‌گذاری می‌کنند و در زمان نیاز به آن‌ها مراجعه می‌نمایند). در sketchup لایه‌ها، شبیه هماند، اما یک مشکل وجود دارد. استفاده از لایه‌ها به روش اشتباه، باعث از دست رفتن مدل می‌شود. اگر می‌خواهید از آن‌ها استفاده کنید، حتماً بخش مربوط به "کاوش کردن و رویدی‌ها و خروجی‌های لایه" را در همین فصل مطالعه کنید. اشتباه عمل کردن می‌تواند (بسته به این که بعد از نابود شدن مدلی که ۵۰ ساعت روی آن کار کرده‌اید، چقدر ناراحت شوید) باعث ناراحتی شدید شما شود.

گروه‌بندی کردن

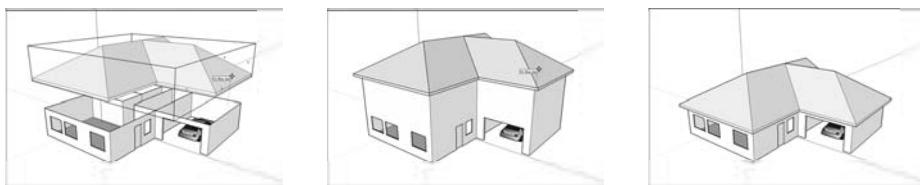
هر کس که حتی مدت کوتاهی با sketchup کار کرده است، متوجه می‌شود که هندسه‌ی sketchup (لبه‌ها و وجه‌هایی که مدل را می‌سازند) چسبنده‌اند و قطعات مدل می‌خواهند به قطعات دیگر بچسبند. مخترعان sketchup، آن را به خاطر هدف خاصی این گونه ساخته‌اند که توضیح دادن آن وقت‌گیر است. راه حل جلوگیری کردن از چسبیدن قطعات مدل به هم‌دیگر، گروه‌بندی کردن آن‌هاست.

دلایل متعددی برای گروه‌بندی وجود دارد. در ادامه چند دلیل ذکر می‌شود:

۱ شکل گروه‌بندی شده به هیچ چیز دیگری نمی‌چسبد: تصور کنید یک ساختمان را مدل‌سازی کرده‌اید و می‌خواهید به آن سقف اضافه کنید. می‌خواهید به کمک Move tool، سقف را حرکت دهید، اما هر بار، کل بخش بالایی خانه حرکت می‌کند. قرار دادن سقف در یک گروه جدا، باعث می‌شود بتوان آن را به صورت مجزا حرکت داد و کار با آن ساده‌تر می‌شود. در شکل ۱-۵ mode دیده می‌شود.

۲ استفاده از گروه، کار کردن با مدل را ساده‌تر می‌کند: می‌توانید با یکبار کلیک کردن ابزار select تمام شکل را در گروه‌ها قرار دهید. گروه‌ها را حرکت دهید و به کمک ابزار Move، کپی‌برداری کنید. برای ادیت کردن گروه، دابل کلیک کنید و از ابزار select استفاده کنید. برای متوقف کردن تغییرهای خارج از آن گروه، جایی روی پنجره‌ی مدل‌سازی، کلیک کنید.

۳ می‌توان گروه‌ها را نام‌گذاری کرد: اگر مجموعه‌ای از قطعات مدل را در یک گروه قرار دهید، می‌توانید آن را نام‌گذاری کنید. در outliner، می‌توان فهرستی از گروه‌ها مشاهده کرد و اگر آن‌ها را نام نهاده‌اید، می‌توانید هر آنچه دارید را ببینید.

(شکل ۱-۵)

برای ایجاد کردن یک گروه، مراحل زیر طی می‌شود:

۱. هندسه‌ای (لبه‌ها و وجه‌ها) که می‌خواهید به یک گروه تبدیل شود را انتخاب کنید.

ساده‌ترین راه برای انتخاب چند مورد، کلیک کردن روی آن‌ها در یک لحظه به وسیله‌ی ابزار select و پایین نگه داشتن همزمان shift است.

می‌توان از ابزار select برای درآگ کردن یک جعبه در اطراف همه‌ی مواردی که می‌خواهید انتخاب شوند هم استفاده کرد، اما این بسته به محل آن‌ها، سخت‌تر است.

۲. Edit→Make group را انتخاب کنید.

البته می‌توان راست کلیک کرد و Make Group را از منو انتخاب کرد.

اگر می‌خواهید شکل را از گروه درآورید، روی گروه راست کلیک و Explode را از منو انتخاب کنید. در این صورت، لبه‌ها و وجهی که گروه‌بندی شده‌اند، دیگر در یک گروه نمی‌باشند.

کار کردن با components

حتی اگر components ها بسیار مهم باشند، باز هم هیچ چیز جادویی ای در مورد آنها وجود ندارد، آنها فقط گروه بندی های شکل (وجه و لبه ها) اند که کار کردن با sketchup را ساده تر، سریع تر و لذت بخش تر می کنند. در بخش های زیر، در مورد ساختن components توضیح داده و چند مثال از کاربرد آنها ذکر می شود. بعد dialog box آنها را توضیح می دهیم و شمار را با نحوه سازماندهی آنها آشنا می کنیم. در آخر هم شما components های خود را می سازید.

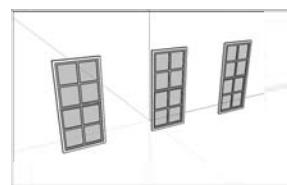
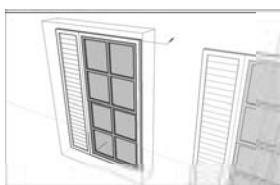
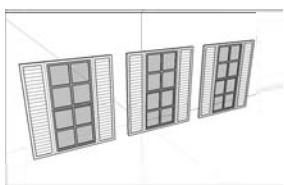
چه چیز باعث مهم شدن components ها می شود؟

حتماً تاکنون دریافته اید که من طرفدار استفاده کردن از components ها هستم اما چرا؟

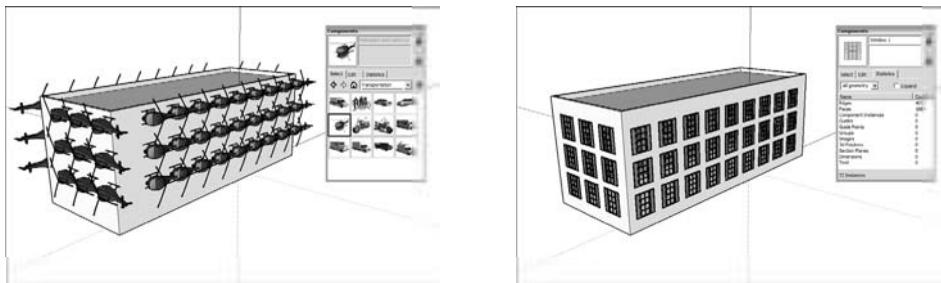
▶ هر آن چه در مورد گروه ها صدق می کند، در مورد components هم صدق می کند. Component به بقیه مدل نمی چسبند. می توان به آنها اسامی معنا دار داد و آنها را انتخاب نمود، حرکت داد، کپی کرد و به سادگی ادیت کرد؛ درست مثل گروه ها.

▶ components ها به صورت اتوماتیک، روزآمد می شوند. زمانی که از چند کپی از یک component در مدل خود استفاده می کنید (که آنها را instance می نامند)، همه می آنها به صورت ترسناکی به هم متصل اند و تغییر دادن یکی از آنها باعث تغییر یافتن همه آنها می شود - که بسیار بد می باشد. یک component window را در نظر بگیرید که من از آن دو کپی گرفته ام (شکل ۵-۲). زمانی که چیزی به یکی از instance های آن component اضافه می شود، همه می شوند. حال، سه پنجره دارم که همه کره دارند.

▶ استفاده کردن از components می تواند در شمارش کمیت ها به شما کمک کند. می توان از dialog box components برای شمردن، انتخاب کردن، جایگزین نمودن و مدریت کردن همه می instances component در مدل استفاده کرد. در شکل ۵-۳، یک ساختمان بزرگی window دیده می شود که بر اساس component window طراحی شده است. با وجود این window، کنترل بیشتری روی کار دارم.

(شکل ۵-۲)

(شکل ۳)

۷ می‌توان یک component ساخت که یک opening را به صورت اتوماتیک ایجاد می‌کند: شاید پنجره‌ای ساخته‌اید که می‌خواهید یک opening ایجاد کند و به واسطه‌ی آن به سطح مورد نظر بچسبد. sketchup Component‌های را می‌توان به گونه‌ای تنظیم کرد که opening خود را در وجود بسازند.

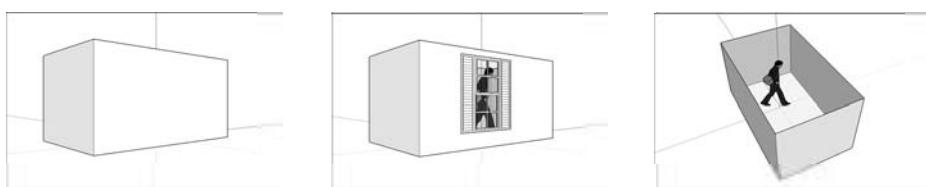
این opening‌ها، موقعی‌اند و وقتی component را حذف می‌کنید، آن‌ها هم ناپدید می‌شود. در شکل ۴-۵ این عملکرد دیده می‌شود.

Component‌ها به صورت اتوماتیک می‌توانند در یک وجه opening بسازند. حتی اگر دیوار شما دو وجهی باشد، component‌های شما فقط یکی از آن‌ها را کات می‌کند.

۸ می‌توان از component‌ها در مدل‌های دیگر استفاده کرد. این یک عملیات ساده برای ساختن هر component است که می‌خواهید همه جا در sketchup استفاده کنید (بدون توجه به نوع مدل). اگر یک گروه قطعه یا چیزهای دیگری دارید که همیشه استفاده می‌کنید، library component خود را بسازید تا در وقت صرفه‌جویی کنید. در مورد ایجاد کردن library بعداً مطالبی عرضه می‌شود.

۹ Component‌ها برای ساختن مدل‌های متقارن، عالی‌اند. آنجا که شما می‌توانید یک instance component را flip کنید و روی آن کار کنید و از آنجا که instance component به صورت اتوماتیک با تغییر دادن یکی از آن‌ها، روزآمد می‌شوند، استفاده کردن از component، روش خوبی برای مدل سازی هر چیز متقارن است.

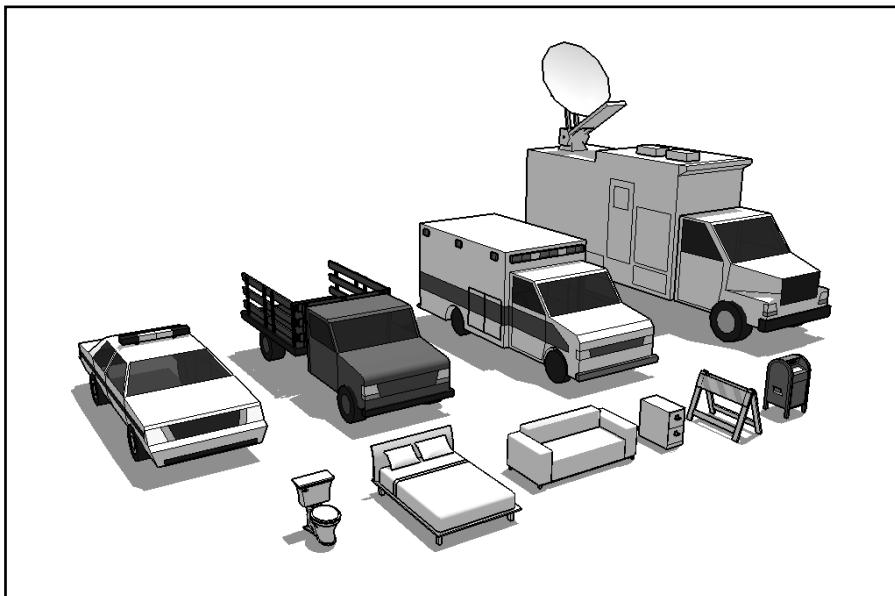
اگر دقต کنید، متوجه می‌شوید که اکثر چیزهایی که به کار می‌بریم، متقارن‌اند. در فصل ۶، مدل سازی اشیاء متقارن مثل تخت و هاج بک، مطرح می‌شود. در شکل ۵-۵، نمونه‌هایی از component پیش فرض در sketchup دیده می‌شود.

(شکل ۴)

کاوش کردن dialog box components

Sketchup به شما امکان می‌دهد که مدل‌های خود را به component، تبدیل کنید. اما آیا خوب نبود که جایی برای نگهداری آن‌ها در اختیار داشتید؟ یا بهتر نبود به جای آن که همه چیز را خودتان بسازید، می‌توانستید از component‌هایی که افراد دیگر ساخته‌اند برای ارتقاء مدل خود استفاده کنید همان‌طور که حدس زدید، این دو احتمال، امکان‌پذیر است و هر دو در dialog box components وجود دارند. می‌توان این باکس را در منوی پنجره مدل‌سازی یافت.

(شکل ۵)

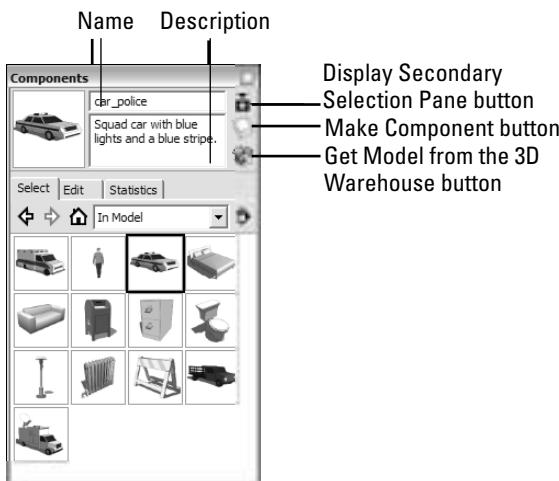
هر مدل sketchup روی رایانه‌ی خود را می‌توان به یک فایل برد و به عنوان component فرض کرد. زیرا component‌ها در حقیقت همان فایل‌های sketchup‌اند که در سایر فایل‌های sketchup تعبیه شده‌اند. زمانی که یک component در مدل خود می‌سازید، در حقیقت یک فایل جدید sketchup می‌سازید.

اطلاعات و کلیدها (Info and Buttons)

واقعاً نمی‌دانم این بخش از dialog box را چه بنامم. بنابراین، آن را همان چیزی که هست، می‌نامم: "اطلاعات و کلیدها". در شکل ۵-۶، عناصر و اجزای آن و عملکرد هر یک دیده می‌شود.

Name (نام): این همان جایی است که نام component انتخابی شما ظاهر می‌شود. اگر این بک در مدل شما باشد، قابل edit است، ولی اگر در یکی از library‌های پیش فرض قرار داشته باشد، قابل ویرایش نیست.

Description (توضیحات): بعضی از component‌ها، توضیحاتی دارند. می‌توان هنگام خلق بک component جدید، توضیحات را نوشت یا آن را به component موجود در مدل خود افزود. می‌توان توضیحات را در Model library ویرایش کرد.

(۵-۶) شکل

کلید Display secondary selection pane: با کلیک کردن این کلید، یک ویوی دوم از library‌های شما در پایین dialog box باز می‌شود. از این ویو، برای سازماندهی کردن component‌های روی سیستم خود استفاده کنید.

کلید component make: با کلیک کردن این گزینه، یک component از هر هندسه‌ای که انتخاب کرده‌اید در پنجره‌ی مدل‌سازی ساخته می‌شود. روش‌های دیگری برای ایجاد کردن component‌های جدید وجود دارد که در بخش مطرح می‌شود.

کلید Get model from the warehouse: یک گنجینه آن‌لайн از هزاران و صدها هزار component sketchup است که می‌توان در مدل خود استفاده کرد.

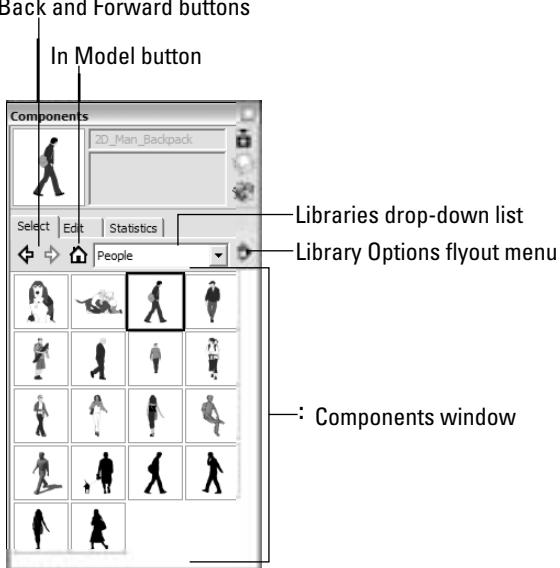
(پنجره‌ی انتخاب) The select pane

اینجا، همان جایی است که component‌های شما زندگی می‌کنند. از این گزینه برای دیدن، سازماندهی کردن و انتخاب component‌ها استفاده می‌کنیم. در شکل ۵-۷، select pane دیده می‌شود.

☞ کلیدهای بک و فوروارد: از این کلیدها برای تغییر وضعیت دادن بین library‌هایی که اخیراً دیده‌اید، استفاده می‌شود.

☞ کلید In model library: sketchup component‌هایی که در مدل خود استفاده کرده‌اید را دنبال می‌کند و یک کپی از هر یک در modle library خود حفظ می‌کند. هر فایل sketchup که ایجاد می‌کنید، library خود را دارد که حاوی component‌هایی است که در آن مدل وجود دارند. با کلیک کردن این کلید، library‌های component شما، نمایش داده می‌شود.

☞ Libraries drop - down List: با کلیک کردن این لیست، فهرستی از library‌هایی که روی سیستم دارید، نمایش داده می‌شود. Sketchup چند library پیش فرض دارد، اما در صورت نیاز می‌توانید خودتان آن را خلق کنید.

(۵-۷)

ها، در حقیقت فولدرهایی روی رایانه‌اند هستند که فایل‌های sketchup را در بر دارند. زمانی که به sketchup می‌گویید یک فولدر خاص، library component است همه‌ی مدل‌های موجود در آن فولدر را به شکل یک component نشان می‌دهد که می‌توان در هر جای مدل استفاده کرد.

☞ component window: در این پنجره، library‌هایی که در library وجود دارند، نمایش داده می‌شود. برای استفاده از هر component، روی آن کلیک کنید.

☞ منوی Library options flyout: در این قسمت، library component‌هایی سیستم خود را مدیریت می‌کنید. چند گزینه وجود دارد که در اینجا، بعضی از آن‌ها را توضیح می‌دهیم.

☞ گزینه‌ی Open an Existing library: به شما امکان می‌دهد که یک فولدر روی سیستم

خود انتخاب کنید تا به عنوان library component عمل کند. همه‌ی مدل‌های موجود در آن فolder را می‌توان به عنوان component در مدل جدید خود به کار برد.

• **Create a New Library**: به شما امکان می‌دهد یک فolder در هر جایی از سیستم خود بسازید و آن را به عنوان یک component Library به کار ببرید. اگر تعداد component‌هایی را که استفاده می‌کنید، بدانید و آن‌ها را در یک محل قرار دهید تا ساده‌تر پیدا شوند، این کار ساده است.

• **Save library as**: زمانی که این گزینه را انتخاب می‌کنید، sketchup به شما امکان می‌دهد In Model Library خود را خود به خود ذخیره کنید. این گزینه، فقط زمانی در دسترس است که در حال دیدن و مشاهده کردن library خود هستید.

• **Add library to favorites**: اگر از یک library بسیار استفاده می‌کنید، این گزینه را انتخاب کنید تا به بخش Favorites drop-down لیست Libraries اضافه شود و دسترسی به آن ساده‌تر و سریع‌تر شود.

• **Expand**: از آنجا که component‌ها می‌توانند از component‌های تودرتوی دیگر ساخته شوند، یک component که در مدل شما به کار می‌رود، ممکن است واقعاً چندین باشد، با انتخاب این گزینه، همه‌ی component‌های موجود در مدل شما (چه در component دیگری تعییه شده باشند، چه نشده باشند) نمایش داده می‌شوند.

• **Purge Unused**: برای خلاص شدن از هر component در library که دیگر در مدل شما وجود ندارد، از این گزینه استفاده کنید. مطمئن شوید که قبل از ارسال فایل sketchup خود به دیگری، این کار را انجام داده اید. با این کار، سایز فایل شما به شدت کاهش می‌یابد و چیزها کمی مرتب‌تر می‌شوند.

• **Get more**: با انتخاب این گزینه، به وب سایت گوگل (در صورت آن لاین بودن) متصل می‌شوید و در آنجا می‌توانید library‌های بیشتری دانلود کنید. همه‌ی آن‌ها رایگان‌اند. پیشنهاد می‌دهم Architecture (مربوط به اثاثیه)، Transeportation (وسایل نقلیه) و people (وسایل نقلیه) را حتماً بررسی کنید. (که شامل مدل‌های انسانی است) را حتماً بررسی کنید.

(پنجره‌ی ویرایش) The Edit pane

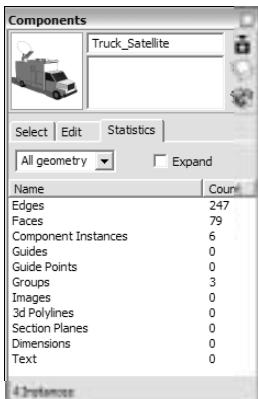
از آنجا که گزینه‌ها در این بخش از component dialog box، شبیه گزینه‌هایی است که در هنگام ساختن یک component جدید می‌بینید، باید در همین فصل، به بخش "ایجاد کردن component جدید" In model library می‌توان از گزینه‌های Edit pane فقط روی component‌هایی که در رجوع کنید. می‌توان از گزینه‌های Edit pane روی component‌هایی که در شما هستند، استفاده کرد.

(پنجره‌ی آماری) The statistic pane

این پنجره، یک مکان مفید برای وقت‌گذرانی است و از آن برای ثبت کردن همه‌ی جزئیات مربوط به component انتخابی خود استفاده می‌شود. این مکان برای انجام دادن کارهای زیر بسیار مفید است:

■ بررسی کردن اندازه‌ی component‌ها: اطلاعات موجود در حوزه‌های Face و Edges این پنجره به شما امکان می‌دهد از تعداد هندسه‌ی موجود در یک component آگاه شوید. اگر در مورد اندازه‌ی فایل یا عملکرد سیستم خود نگرانی دارید، از component‌های کوچک که وجه لبی کمتری دارند، استفاده کنید.

■ مشاهده کردن component‌های موجود در درون component‌های خود: Instances Line، تعداد component Instance‌های موجود در component انتخابی از All Geometry به شما را فهرست می‌کند. اگر در فهرست drop-down بالای پنجره از mode، تغییر components می‌توانید فهرستی از همه‌ی component‌های تشکیل‌دهنده‌ی component اصلی خود ببینید.

(۵-۸)

پنجره‌ی The statistic pane، جزئیات component‌هایی که در مدل واقعی خود انتخاب کرده‌اید را نشان نمی‌دهد و فقط اطلاعات مربوط به component انتخاب شده در select pane (پنجره‌ی انتخاب) موجود در components dialog box را نمایش می‌دهد. برای دیدن اطلاعات مربوط به نوع هر component انتخاب شده در پنجره‌ی مدل‌سازی، از Entity Info dialog box (که در منوی پنجره قرار دارد)، استفاده کنید.

ایجاد کردن component‌های خود:

حال که شما با رمز استفاده کردن از component‌ها در مدل خود، آشنا شده‌اید، ساختن آن را به شما آموزش می‌دهم. استفاده کردن از component‌ها، بهترین عادتی است که می‌توان آن را توسعه داد زیرا:

component، اندازه‌ی فایل‌ها را کوچک می‌کند. زمانی که از چند instance یک استفاده می‌کنید، sketchup فقط اطلاعات یکی از آن‌ها را به خاطر می‌سپارد، این یعنی فایل‌های شما کوچک‌ترند و ساده‌تر می‌توانید آن‌ها را ایمیل، آپلود و باز کنید.

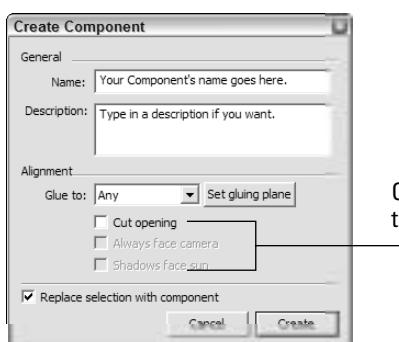
Component‌ها در outliner نمایش داده می‌شوند. اگر فردی هستید که اصلاً نمی‌خواهید وقتی صرف چیزهایی شود که در جای غلط‌اند، باید component‌های بسیاری ایجاد کنید. این کار یعنی می‌توان آن‌ها را در outliner مشاهده کرد، پنهان نمود یا بازآرایی کرد.

Component‌ها می‌توانند سلامت روانی شما را حفظ کنند. فرض کنید سه هفته وقت صرف کرده و مدلی از یک فرودگاه تهیه کرده‌اید. حال کمیته‌ی طراحی از شما می‌خواهد جزئیات سایه‌ی خورشید را به هر یک از ۱۳۰۰ پنجره‌ی موجود در پروژه اضافه کنید. اگر پنجره را به یک component تبدیل کرده باشید، برد می‌کنید. اما از طرف دیگر، اگر آن پنجره، component نباشد، باید وقت زیادی صرف انجام خواسته‌ی کمیته کنید.

ایجاد کردن یک component جدید

ایجاد کردن component‌های ساده، یک فرایند آسان است، اما ساختن component‌های پیچیده؛ یعنی آن‌هایی که به صورت اتوماتیک opening می‌سازند، به سطوح می‌چسبند و همیشه در مقابل بیننده‌اند، هستند، کمی سخت‌تر است. بدون توجه به نوع component که می‌خواهید بسازید، از مراحل زیر جهت ساختن آن استفاده کنید.

۱. لبها و وجوهی که می‌خواهید به component تبدیل کنید را انتخاب کنید.
۲. Edit→create component dialog box را انتخاب کنید. با این فرمان، باز component dialog box می‌شود.

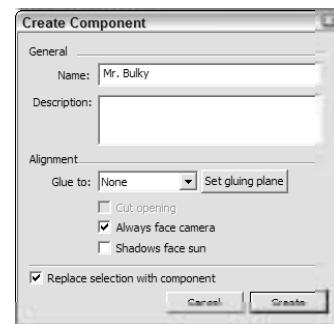
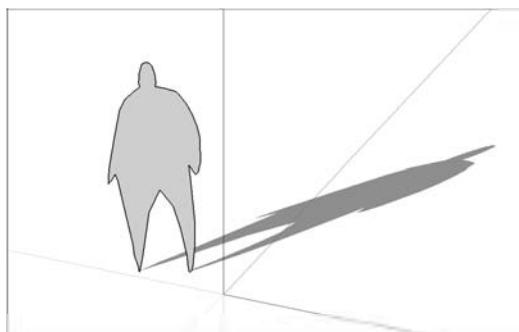
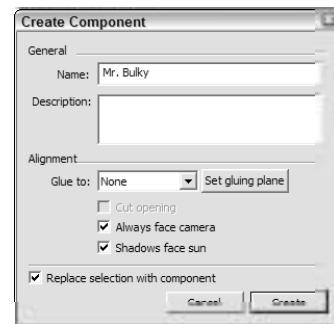
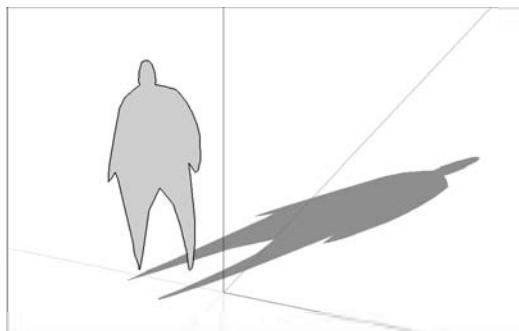
(۵-۹)

۳. به component جدید، یک نام و description (توضیحات) دهید. از میان این دو، نام مهم‌تر است. مطمئن شوید که نام به قدر کافی گویاست.

۴. گزینه های alignment را برای component جدید خود تنظیم کنید. این کار، اولین بار سردرگم کننده است. می توانید به جدول ۵-۱ برای کسب اطلاعات بیشتر رجوع کنید.

۵. در box component check box، گزینه Replace را انتخاب کنید؛ البته اگر قبلاً انتخاب نشده است. با این کار، component جدید به سمت راست مدل شما، جایی که هندسه‌ی انتخابی قرار دارد، می‌رود و شما را از تعییه کردن آن از component dialog box نجات می‌دهد.

۶. بر روی گزینه Create کلیک کنید تا component جدید خود را خلق کنید.
اگر دیوارهای مدل شما دو وجهی‌اند هستند، باید خودتان به صورت دستی، opening‌های در و پنجره را کات کنید؛ زیرا component فقط برای یک وجهی کاربرد دارد.

(۵-۱۰)

گزینه‌های ترازبندی component

گزینه	عملکرد	توصیه‌ها و ترفندها
Glue to	این گزینه باعث می‌شود یک component به صورت اتوماتیک به یک صفحه‌ی خاص بچسبد. برای مثال، صندلی تقریباً همیشه روی کف قرار می‌گیرد و هرگز به دیوار نمی‌چسبد و به اطراف نمی‌رود. زمانی که یک component بر یک سطح glue می‌شود، به وسیله‌ی move tool فقط در اطراف آن سطح حرکت می‌کند و هرگز نسبت به آن عمود نمی‌شود.	از این ویژگی برای اشیایی استفاده کنید که می‌خواهید روی سطحی که روی آن قرارشان داده‌اید، بماند؛ به ویژه اشیایی که می‌خواهید دوباره مرتب کنید (برای مثال اثاثیه، پنجره‌ها و درها). اگر می‌خواهید یک component آن راست کلیک کنید و glued unglue را از یک سطح خاص، جدا کنید، روی انتخاب کنید.
Set Gluing plane	این گزینه، منوی چسباندن component را تنظیم می‌کند که یک مستطیل نامرئی است و به sketchup می‌گوید کدام بخش component باید به چیزها بچسبد. برای چیزهای ساده مثل صندلی‌ها، gluing planer زیر پایه‌های صندلی است. برای تلویزیون‌های صفحه‌ی تخت، پشت صفحه‌ی پشتی است.	روی گزینه set Gluing plane کلیک کنید تا جایی که می‌خواهید صفحه‌ی چسبیدن component‌های شما قرار گیرد، انتخاب شود. یک بار روی مرکز محورها کلیک کنید و دوباره کلیک کنید تا جهت قرمز ایجاد شود. دفعه‌ی سوم کلیک کنید تا جهت‌های سیز و آبی مشخص شود. چندبار تمرین کنید تا کار درست شود.
Cut opening	برای component‌های "روی" یک سطح این box را انتخاب کنید تا به صورت اتوماتیک در سطوحی که به آن متصل شده است، یک opening ایجاد کند.	برای component opening متوقف است. اگر opening instance را حرکت دهید، opening حرکت می‌کند.
Always face camera	این گزینه باعث می‌شود یک component همیشه روی سطح شما باشد – مهم نیست که چگونه اوربیت کرده‌اید. برای آن که component component 2D face-me کنید یا خود را بچرخانید؛ به طوری که روی محور سیز مدل عمود شود، قبل از انتخاب کردن Make component این کار را انجام دهید.	استفاده کردن از component‌های مسطح و سبک وزن به جای component‌های سه بعدی سنگین، روش خوبی برای داشتن تعداد زیادی نفر و درخت در مدل بدون شلوغ شدن رایانه است.
Shadows Face sun	این گزینه زمانی در دسترس است که Always Face camera box که به شکل پیش فرض انتخاب شده است.	باید این check box را همیشه انتخاب کنید؛ مگر آن که Face-Me component، در دو یا چند محل مجزا، به زمین برخورد کند (شکل .۵-۱۰).

(۵-۱) جدول ۱

Edit کردن، Explode و lock instance component

راست کلیک کردن روی component instance در پنجره‌ی مدل‌سازی، باعث باز شدن منوی متن می‌شود که گزینه‌های خوبی ارائه می‌دهد. در اینجا بعضی از آن‌ها را ارائه می‌کنیم.

▶ **Edit component**: برای ایجاد تغییر در همه‌ی instance‌های یک component در یک لحظه، روی هر instance راست کلیک کنید و component Edit را از منو انتخاب کنید. بقیه‌ی مدل ناپدید می‌شود و قادری نقطه‌ی چین اطراف component را ایجاد می‌شود. زمانی که این کار را انجام دادید، در جایی خارج از کادر کلیک کنید تا edit کردن تمام شود. تغییرهای شما روی هر instance اعمال می‌شود.

▶ **Make unique**: گاهی می‌خواهید فقط یک یا چند instance یک component خود را در مدل، تغییر دهید. در این mode instance‌هایی که می‌خواهید ادیت کنید را انتخاب و روی آن‌ها راست کلیک کنید و make unique را از منو انتخاب کنید. با این کار، instance‌های انتخاب شده به یک component جدا تبدیل می‌شوند. حال اگر هر یک از آن‌ها را edit کنید، تنها instance‌هایی که make unique شده‌اند، تغییرهای شما را منعکس می‌کنند.

▶ **Explode (منفجر شدن)**: زمانی که یک component instance را explode می‌کنید، آن را به هندسه‌ی منظم بر می‌گردانید. اکسپلود بسیار شبیه ungroup کردن در برنامه‌های نرم‌افزاری دیگر است (در sketchup، از Explode برای تجزیه کردن component و گروه‌ها استفاده می‌شود).

▶ **Lock (قفل کردن)**: قفل کردن یک component یا گروه به این معناست که هیچ کس از جمله شما نمی‌تواند آن را خراب کند، مگر آن که از mode lock درآید.

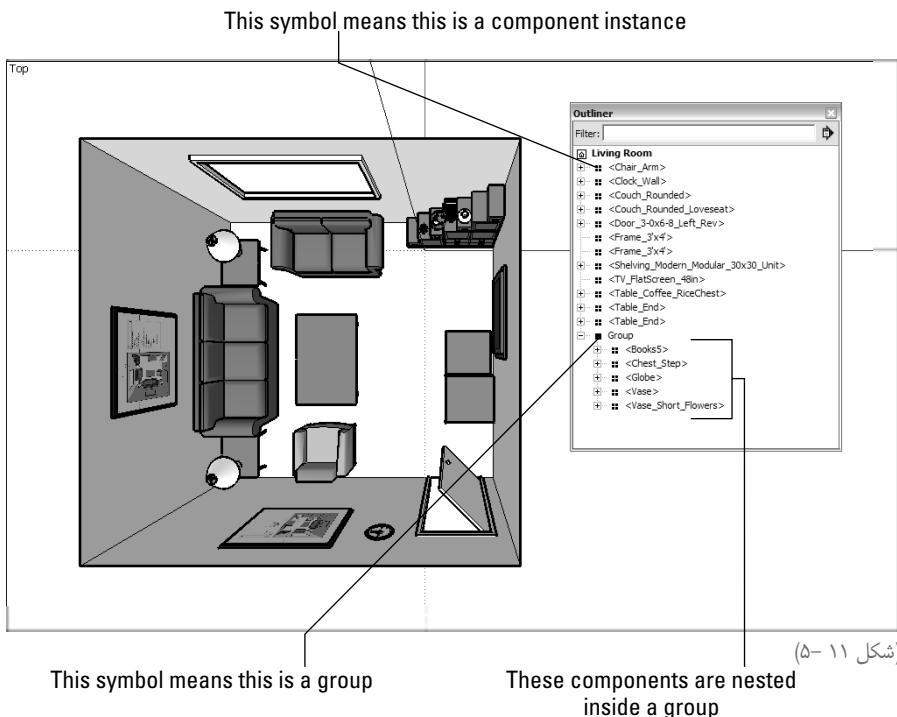
باید از این گزینه برای آن قسمت‌هایی از مدل‌تان استفاده کنید که نمی‌خواهید به صورت تصادفی تغییر کند. برای unlock کردن، روی آن چیز راست کلیک کنید و unlock را انتخاب کنید.

دوسن داشتن outliner

بیشتر مدل‌های پیچیده‌ی sketchup از دو جین گروه و component تشکیل می‌شوند که شبیه عروسک‌های روسی در داخل هم تعبیه شده‌اند و بسیاری از آن‌ها سنگین و بزرگ‌اند. حال بدون وجود فهرست، چگونه می‌توان همه‌ی گروه‌ها و component را مدیریت، پنهان یا آشکار کرد؟

مرور کردن outliner

می‌توان outliner dialog box را از طریق دستور window → outliner باز کرد. در شکل ۱۱-۵،

(شکل ۵-)

مدل یک اتاق ساده با چند وسیله دیده می‌شود. هر آیتم، همان component است که در dialog box پیدا شده است.

دارای گزینه‌های زیر است:

Search filter box ↗ اگر یک کلمه یا عبارات را در این پنجره تایپ کنید، فقط آیتم‌هایی از مدل شما را نشان می‌دهد که همان عبارت یا کلمه را در نام خود دارند. برای مثال، اگر coffee را تایپ کنیم، فقط component میز قهوه خوری (coffee table) مشاهده می‌شود.

Outliner option flyout menu ↗ با انتخاب این گزینه، Outliner همهی گروه‌ها و component‌های موجود در مدل شما را نشان می‌دهد.

توجه کنید که فقط گروه‌ها و component‌هایی را نشان می‌دهد که روی لایه‌هایی اند که در مدل شما قابل مشاهده است. به عبارت دیگر، هر چیز روی لایه‌ی مخفی یا پنهان باشد، در Outliner دیده نمی‌شود. بنابراین، اگر از layers و Outliner برای سازماندهی مدل استفاده می‌کنید، بسیار دقت کنید. در بخش بعد در مورد layers مطالبی توضیح می‌دهم.

Collapse All • با انتخاب این گزینه Outliner view به نحوی فرمی پاشد که فقط گروه‌های top-level-یعنی آن‌هایی که درون گروه‌ها و component‌های دیگر تعییه نشده‌اند - را می‌توان دید.

• **sort by Name**: با انتخاب این گزینه، **outliner**، گروهها و **component**های مدل شما را بر حسب حروف الفبا فهرست می کند.

◀ **Outliner list window**: این همان مکانی است که همهی گروهها و **component**های مدل شما، فهرست می شوند. گروهها و **component**هایی که دارای گروهها و **component**های تعبیه شده هستند، در نزدیکی نامشان یک پیکان **Expand/ collapse toggle** دارند و زمانی که بسط داده می شوند، گروهها و **component**های داخلی به شکل یک فهرست دندانه و زیر آنها نمایش داده می شوند.

درست استفاده کردن از **outliner**

اگر از گروهها و **component**های بسیاری استفاده می کنید، **outliner** را همیشه روی صفحه نمایش خود باز نگه دارید تا بهتر با مدل کار کنید. برای این امر می توان دلایل زیر را برشمرد:

◀ به جای راست کلیک کردن روی گروهها و **component**های مدلتان جهت پنهان کردن آنها از **outliner** استفاده کنید. کافی است فقط روی نام هر **component** در **outliner** راست کلیک کنید و **Hide** را انتخاب نمایید. با این کار، آن **component** مخفی می شود و نام آن در خاکستری و ایتالیک می شود. برای **unhide** کردن آن، روی اسم راست کلیک کرده و را انتخاب کنید.

◀ با استفاده از **outliner**، چیزها را انتخاب یا پیدا کنید: زمانی که چیزی را در **outliner** می کنید، نام آن پرنگ می شود و در پنجره مدل سازی شما به **mode** انتخاب شده درمی آید. این روش ساده تری برای انتخاب کردن گروهها و **component**های تو در توست؛ به ویژه اگر با یک مدل پیچیده کار می کنید.

◀ **drag and drop** کردن اجزاء در **outliner** برای تغییر دان **Nesting order** آنها: آیا دوست ندارید که ایجاد کرده اید، داخل **component** که ایجاد کرده اید، دارای قرار گیرد؟ برای این کار، نام آن را در **outliner** به بالای فهرست دراگ کنید. تا به سطح بالا برسد (یعنی در هر چیز دیگری تعبیه نشده است). می توان از **outliner** برای دراگ کردن گروهها و **component**ها به درون چیزهای دیگر استفاده کرد.

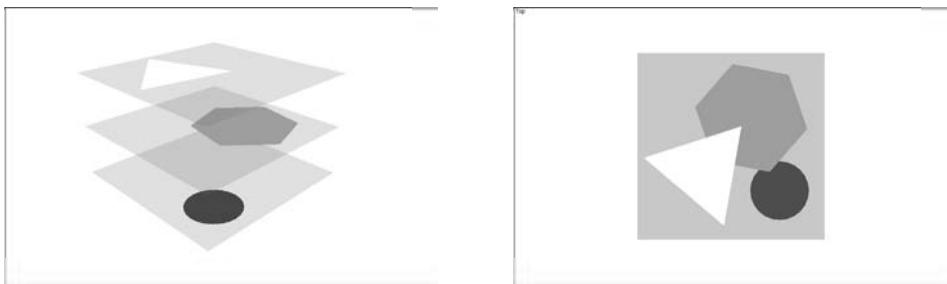
کاوش کردن ورودی ها و خروجی های **layers** (لایه ها)

لایه ها، یکی از بخش های مهم و مفید **sketchup** است و می توانند زندگی را ساده تر کنند. البته اگر در مورد اینها دقت نکنید، ممکن است مدلتان خراب شود.

Google Sketchup

چیست Layer

در یک برنامه‌ی دو بعدی مثل فتوشاپ مفهوم layer معنای بسیاری دارد. می‌توان روی هر تعداد لایه، محتویات را نگهداری کرد. در لایه‌ها، ترتیب خاصی وجود دارد؛ بنابراین هر چیزی که روی لایه‌ی بالای قرار دارد، در جلو چیزهایی است که روی لایه‌های دیگر قرار دارد. در شکل ۵-۱۱ می‌توان این را دید.

(شکل ۵-۱۲)

یک برنامه‌ی دو بعدی نیست، بلکه سه بعدی است. بنابراین، چگونه می‌تواند layer داشته باشد؟ چگونه می‌توان اشیاء را در فضای سه بعدی، در بالای یکدیگر به صورت لایه‌لایه قرار داد، به نحوی که لایه‌ی بالاتر in front of یا در جلوی چیزی در لایه‌های پایین‌تر باشد؟ این غیر ممکن است. این یعنی لایه‌ها در sketchup با لایه‌ها در بیشتر برنامه‌های گرافیک دیگر متفاوت است.

دارای یک سیستم layer است؛ زیرا بعضی از کاربران اولیه‌ی sketchup و بسیاری از معماران نرم افزار اتوکد استفاده می‌کردند. از آنجا که اتوکد به شدت از layer استفاده می‌کند، layerها در sketchup قرار داده شدند تا سازگاری بین این دو محصول زیاد شود. زمانی که یک فایل لایه دار اتوکد را به sketchup منتقل می‌کنید، لایه‌ها به شکل لایه‌های sketchup نمایش داده می‌شود که کاملاً مناسب می‌باشند.

لایه‌های sketchup برای کنترل کردن قابل رؤیت بودن می‌باشند و از آن‌ها به همراه هندسه‌های خاص دیگر استفاده می‌شود. بنابراین به سادگی فعال و غیر فعال می‌شوند. لایه‌ها به همان روش component و گروه کار نمی‌کنند. Edge‌ها و face‌های شما از سایر بخش‌های مدل جدا نیستند. این امر در صورت دقت نکردن مشکل‌زا خواهد بود. به بخش "حل کردن مشکل" در همین فصل رجوع کنید.

استفاده کردن از layerها در sketchup

می‌توانید layers dialog box را در منوی window پیدا کنید. در شکل ۵-۱۳ می‌توان این فرایند ساده را دید. در اینجا عملکرد هر گزینه را شرح می‌دهیم:

Add layer ↗: با کلیک کردن این گزینه، یک layer جدید به فایل sketchup شما اضافه می‌شود.

Delete layer ↗: با کلیک کردن این گزینه، layer انتخابی حذف می‌شود. اگر چیزی روی آن لایه باشد، sketchup از شما می‌پرسد چه کند. پس از انتخاب یکی از گزینه‌ها، Delete را انتخاب کنید.

layer option fly out menu ↗: این منو حاوی گزینه‌های زیر است:

• **Purge**: زمانی که این گزینه را انتخاب می‌کنید، sketchup همه‌ی لایه‌هایی که هندسه‌ای در برندارند را حذف می‌کند. این روش ساده برای تمیز و مرتب کردن فایل است.

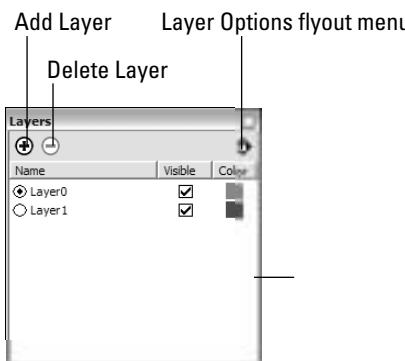
• **Color by layer**: توجه کنید که چگونه هر layer در یک فهرست، کوچکی در نزدیکی خود دارد. انتخاب کردن این گزینه سبب می‌شود که همه‌ی رنگ‌های مدل sketchup شما به صورت موقت تغییر کند تا با رنگ‌های تعیین شده برای هر layer هماهنگ شود.

Layer list ↗: فهرستی از همه‌ی layerهای موجود در فایل sketchup. شما باید سه دسته را بشناسید:

• **Name**: برای ادیت کردن نام لایه، روی آن دابل کلیک کنید. به layerها نامهای معنادار دادن، راه خوبی برای سریع یافتن آن‌هاست.

• **Visible**: این box، قلب و روح layers dialog box است و زمانی که انتخاب شود، هندسه‌ی روی آن لایه، قابل رؤیت می‌شود، ولی وقتی که انتخاب نشود، قابل دیدن نیست.

• **Color**: می‌توان با استفاده از این گزینه، مدل خود را به همان رنگ مشاهده کرد. می‌توان رنگ هر لایه را با کلیک کردن بر روی swatch color انتخاب کرد.

(۵-۱۳)

افزودن یک layer جدید

مراحل زیر را برای افزودن یک layer جدید به فایل sketchup به کار می‌برند:

۱. انتخاب کردن layers dialog box: با این گزینه، window→layer باز می‌شود.
۲. بر روی گزینه Add layer کلیک کنید تا یک لایه‌ی جدید به فهرست layerها اضافه شود. اگر بخواهید، می‌توانید روی layer جدید، دابل کلیک کنید و نام آن را تغییر دهید.

قرار دادن دیتای مختلف در یک layer

برای حرکت دادن چیزها از یک layer به دیگر layer استفاده شود. از مراحل زیر برای حرکت دادن یک entity (مثل گروه، edge، face یا component) به یک layer استفاده کنید.

۱. که می‌خواهید به layer دیگر بپرید را انتخاب کنید. یادتان باشد فقط باید گروه‌ها و component‌ها را به لایه‌ی دیگر بپرید (به بخش بعدی همین فصل رجوع شود).
۲. دستور Entity Info dialog box را اجرا کنید. با این دستور، با رایت کلیک کردن بر روی entity‌ها و انتخاب نمودن Entity Info از منو می‌توان این کار را انجام داد.
۳. در این dialog box، یک layer را از فهرست layerها انتخاب کنید. حال داده‌های انتخابی شما بر روی آن layer قرار می‌گیرند.

حل کردن مشکلات

همان‌طور که گفته شد layerها واقعاً مفیداند، اما باید نحوه کار کردن با آن‌ها را بدانید. اگر نحوه درست استفاده کردن از آن‌ها را ندانید، اتفاقات بدی می‌افتد. در ادامه توضیحاتی در این مورد مطرح می‌شود.

☞ همه کار مدل‌سازی خود را بروی 0 layer انجام دهید: همیشه مطمئن شوید که 0 layer کنونی شما در حین کار است. همه‌ی geometry loose component‌ها که بخشی از یک گروه یا نیستند، تنها راه اطمینان از رهانشدن edge‌ها و face‌ها را روی layer است. متاسفانه، sketchup به شما امکان می‌دهد که هندسه‌ی موردنظر را روی هر layer که می‌خواهید، بگذارید. این یعنی می‌توان یک face را روی یک edge و layer آن را روی دیگر گذاشت. اگر این اتفاق بیافتد، باید ساعتها وقت برای سروسامان دادن و یافتن چیزهای مختلف صرف کرد. این

خصوصیت sketchup، می‌تواند برای تازه‌کاران مشکل ساز شود. دانستن این که همه چیز را روی layer 0 قرار دهیم، به شما در حل مشکل کمک می‌کند.

▶ فقط component‌ها و group‌ها را روی layer قرار دهید.

اگر از layer استفاده می‌کنید حتماً از این قاعده تعیت کنید: هرگز یک چیز را روی layer به جز layer 0 قرار ندهید؛ مگر آن که آن چیز، یک گروه یا component باشد. با این حال، مطمئن می‌شوید که face‌ها و edge‌ها را روی layer های مجزا قرار نداده‌اید.

▶ از layer‌ها برای سازماندهی کردن گروه‌های بزرگ از چیزهای مشابه، استفاده کنید: مدل‌های پیچیده‌تر sketchup اغلب چیزهایی مثل درخت، اثاثیه، ماشین‌ها و افراد دارند. این نوع چیزها همیشه قبلًا component بوده‌اند؛ بنابراین، می‌توان آن را روی Layer‌های مجزا قرار داد. من همیشه یک layer به نام درخت می‌سازم و همه‌ی درختان را در آن قرار می‌دهم. با این کار سرعت عملکرد رایانه‌ی من ارتقا می‌یابد.

▶ از layer‌ها برای سازماندهی کردن هندسه‌های به هم متصل استفاده نکنید. به جای آن از outliner استفاده کنید: هندسه‌های به هم متصل (interconnected geometry) یعنی چیزهایی مثل سطوح طبقاتی و پله‌های ساختمان. آن‌ها بخش‌هایی از مدل‌اند که به صورت فیزیکی از بخش‌های دیگر جدا نیستند. زمانی که طبقه‌ی یک را در یک لایه و طبقه‌ی ۲ را در لایه‌ی دیگر می‌گذارید، معمولاً سردرگم می‌شوید که آیا این پله‌ها مربوط به طبقه‌ی یک است یا دو؟ به جای این کار، یک گروه برای طبقه‌ی یک، یک گروه برای طبقه‌ی دو و یک گروه برای پله‌ها بسازید.

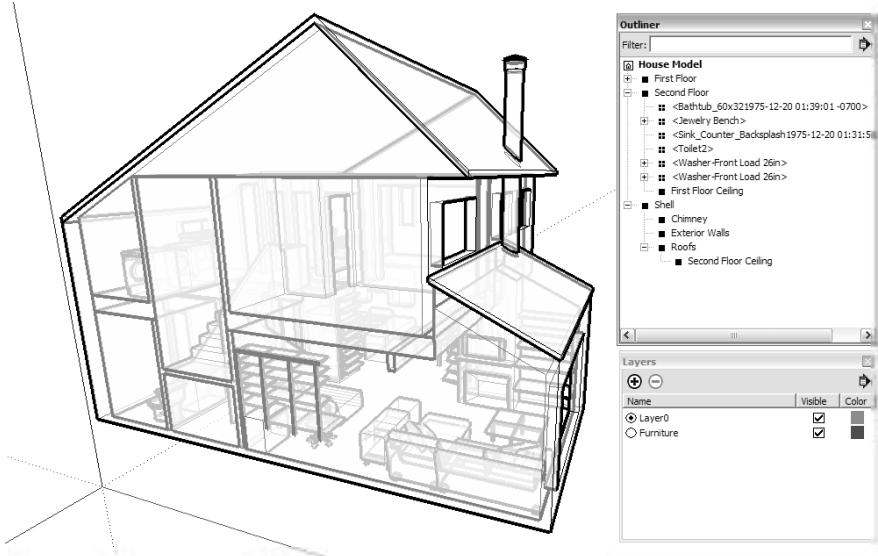
▶ آزادانه، هرچند بار می‌خواهید، استفاده کردن از لایه‌ها را تکرار کنید. (تکرار کردن) فرایند انجام دادن چند بار یک کار است. بیشتر طراحان از این روش برای حل مشکلات و ارائه‌ی گزینه‌های مختلف استفاده می‌کنند. استفاده از layer‌ها، روش خوبی برای Iteration است. فقط یادتان باشد از قاعده‌ی مربوط به کاربرد گروه‌ها و component‌ها در layer‌های جدا پیروی کنید.

putting it all together

در این فصل، در مورد هر یک از روش‌های سازماندهی sketchup، به صورت جداگانه توضیح می‌دهم و در پایان کاربرد همزمان آن‌ها در sketchup را شرح می‌دهم. بنابراین، تصور می‌کنم ذکر یک مثال در این زمینه بسیار سودمند باشد.

در شکل ۱۴-۵، مدلی از خانه‌ی کوچکی که در sketchup ساخته‌ام، دیده می‌شود. من از همه‌ی ابزارهای sketchup، برای مدیریت مدل خود استفاده کرده‌ام.

Google Sketchup

(۱۴-۵)

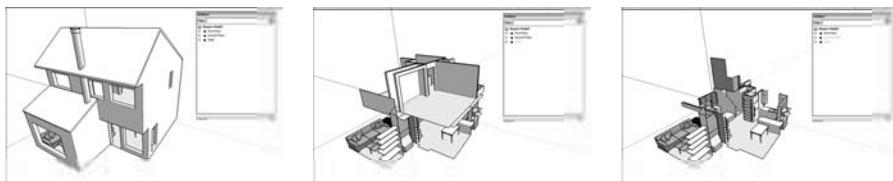
هر طبقه (floor level)، یک group است. اگر هر طبقه را یک گروه مجزا بدانیم، می‌توان از outliner برای پنهان کردن آنچه نمی‌خواهیم، استفاده کنم. با این کار، تسلط بر کار بیشتر است. پله‌های خانه را فقط در گروه طبقه‌ی اول قرار می‌دهم؛ زیرا ساده‌ترین کار همین است. تصمیم گرفتم که دیوارهای هر طبقه را در گروه آن طبقه قرار دهم؛ چون تصور نمی‌کنم که بخواهیم آن‌ها را پنهان کنم. بنابراین در یک گروه مجزا قرارشان نمی‌دهم.

دیوارهای خارجی و سقف، گروه‌هایی‌اند که داخل یک گروه دیگر قرار می‌گیرند: می‌خواهیم سقف و دیوارهای خارجی را به صورت مجزا و جداگانه، حرکت دهم یا حذف کنم؛ بنابراین هر یک را یک گروه می‌کنم. حال می‌توانم آن را همزمان پنهان و آشکار کنم. پس یک گروه به نام shell می‌سازم که هر دوی آن را در بر بگیرد. با استفاده از outliner، می‌توانم فقط آن قسمتی که می‌خواهیم را پنهان یا قابل روئیت کنم. (شکل ۱۰-۵)

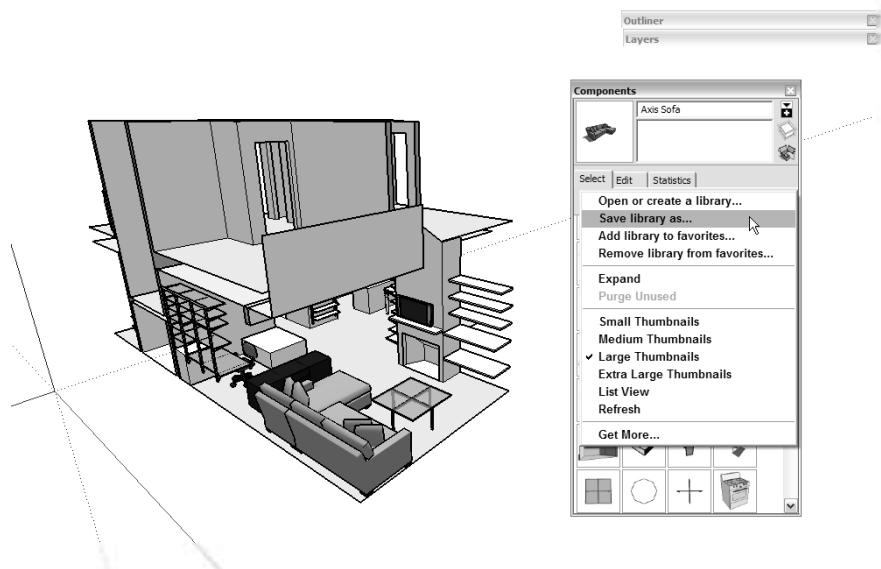
های طبقه و دیوارهای خارجی خانه، گروه‌اند نه component، زیرا آن‌ها (unique) منحصر به فرد هستند. از آن‌جا که فقط طبقه‌ی اول وجود دارد؛ بنابراین لازم نیست آن‌ها را کنم.

همه‌ی اثاثیه و لوازم لوله کشی component هایی که برای مبلمان کردن خانه به کار می‌برم، همان‌هایی‌اند که به کمک component dialog box ساخته‌ام یا در 3D warehouse یافته‌ام. اما من فقط یک تخت دارم، پس چرا آن را به جای یک گروه، component کنم؟ با رد کردن هر قطعه از اثاثیه، می‌توانم فهرستی از آن‌ها را در model library خود ببینم.

۷ همهی اثاثیه‌ی من روی یک layer component هستند: از آنجا که کمی سنگین‌اند و از آن‌جا که می‌خواهم خانه را بدون اثاثیه ببینم، یک layer جدید ساختم و همهی اثاثیه و مبلمان را روی آن بدم. با استفاده از dialog box می‌توان قابل رویت بودن layer را فقط با یک بار کلیک کردن روی خانه، کنترل کرد. اما به جای layerها، از همهی component‌های مبلمان خود یک گروه نمی‌سازم و از outliner برای پنهان کردن و آشکار کردن آن‌ها استفاده می‌کنم؛ زیرا تغییر دادن یک component layer ساده‌تر از اضافه کردن آن به یک گروه است. برای افزودن چیزها به یک گروه، باید از outliner برای دراگ و دراپ کردن آن در مکان درست استفاده شود که برای مدل‌های پیچیده کار سختی است. برای تغییر دادن component layer فقط باید از Entity Info box استفاده کرد.

(۵-۱۵)

(۵-۱۶)

فصل ۶

Going beyond Buildings

هر چند sketchup در مدل سازی ساختارهای ساخته شده، بسیار خوب است و می توان آن را برای ساختن هر آن چه به فکر می رسد، به کار برد، اما زمان، هوش و توانایی برگشت به عقب و شکستن چیزها به اجزای مختلف مورد نیاز است. Sketchup ابزارهای بسیار خوبی برای خلق کردن اشکالی که در box آن نیستند را دارد، اما این ابزارها مثل Rectangle push/pull آشکار نمی باشند. بنابراین، بیشتر افراد هرگز آن را پیدا نمی کنند. در این فصل توضیحاتی در مورد یافتن این گونه ابزار ارائه می شود. ابتدا، به شکل چیزهایی که ممکن است بخواهید مدل سازی کنید، توجه می کنیم. می خواهیم در مورد همه‌ی اشیای موجود در جهان فکر کنیم. همه چیز در جهان را می توان در یکی از انواع ذکر شده‌ی زیر قرار داد:

█ متقارن: اشیایی که تقارن دوسویه را نشان می دهند، از نیمه‌های آینه‌ای تشکیل شده‌اند. شما (کم و بیش) به صورت دوسویه متقارن هستید. نوع دیگر تقارن، تقارن رادیکال است. ستاره‌ی دریایی یک مثال خوب از این تقارن است. اگر می خواهید از چیزی که نوع تقارن دارد، مدل بسازید، یک قسمت از آن را بسازید و از آن کپی بگیرید. این کار ساده‌ترین و هوشمندانه‌ترین راه است.

█ نامتقارن: بعضی چیزها مثل درخت بلوط و بسیاری از خانه‌ها، متقارن نیستند. هیچ ترفند واقعی برای ساختن این چیزها وجود ندارد و باید یک فنجان قهوه بخورید، بنشینید و سخت کار کنید.

در این فصل، ابزار و تکنیک‌هایی را برای خلق کردن اشکال دیگری که unbinding-like ارائه می دهم. امید است که از آن‌ها برای مدل سازی بهتر بپرسید.

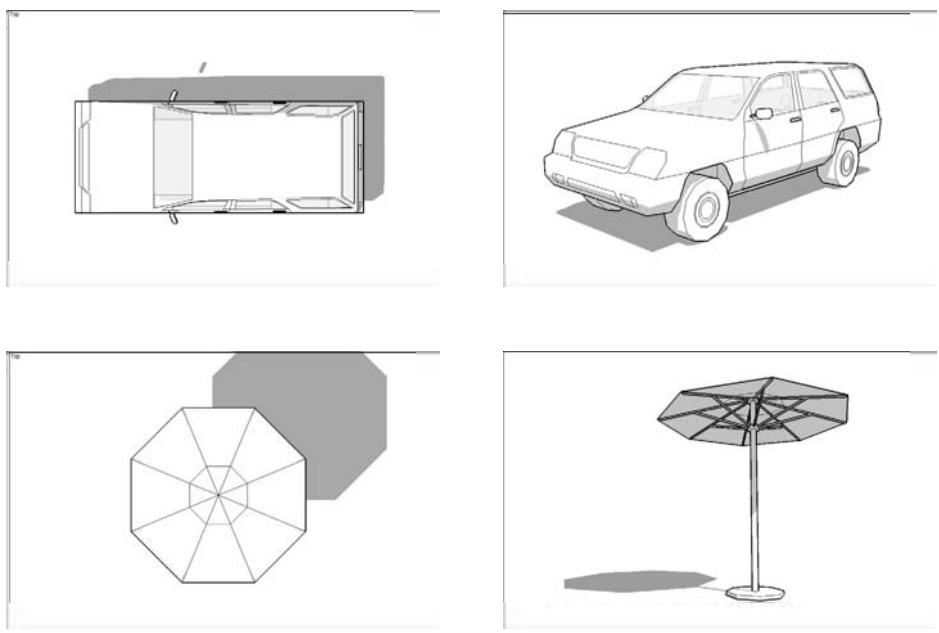
مدل‌سازی متقارن: خبرهای خوب برای تنبل‌ها

بسیاری از اشیاء، نوعی متقارن را نمایش می‌دهند و این سبب می‌شود مدل‌سازی بسیار ساده‌تر شود، اما به این معناست که نباید اغلب کلیت چیزها را مدل‌سازی کنید. با کمک sketchup component feature می‌توان یک قطعه از یک چیز را مدل‌سازی کرد، کپی گرفت و آن را در جای مناسب قرار داد. همه‌ی تغییری که در یک قطعه انجام می‌شود، به طور اتوماتیک در سایر قطعات هم منعکس می‌شود. این کار component است.

می‌توان به کمک sketchup component feature، تقارن رادیکال و دوسویه را مدل‌سازی کرد. برای این کار، بسته به نوع تقارن شیء، component‌ها را به یکی از روش‌های زیر مونتاژ کنید.

◀ **تقارن دوسویه:** برای مدل‌سازی از چیزی که تقارن دو سویه دارد، فقط کافی است نصف آن را بسازید، آن را component کنید و از آن کپی بگیرید.

◀ **تقارن رادیکال:** این اشیاء را می‌توان به wedge‌های یکسانی که همه از دور محور مرکزی می‌چرخند، برش داد. از component‌ها برای مدل‌سازی چیزهایی مثل چرخ‌های ماشین از طریق ساختن یک wedge و چرخاندن چند کپی از آن حول یک نقطه‌ی مرکزی، استفاده می‌شود.

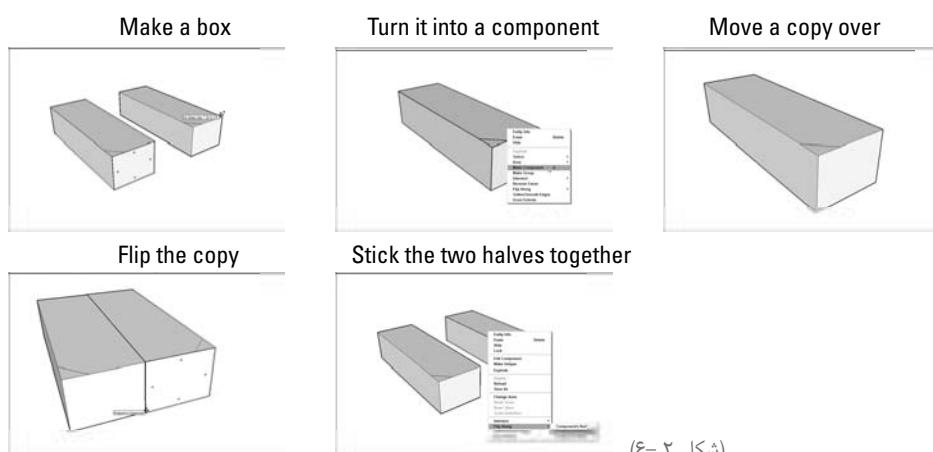
در ادامه، دلایل این‌که چرا باید در هنگام ساختن مدل‌های متقارن از component استفاده شود، ذکر می‌شود:

- ☞ سریع‌تر است: وقتی نباید اشیای مشابه دو بار مدل‌سازی شوند، زمان کمتری صرف می‌شود.
- ☞ هوشمند است: همه چیز تغییر می‌کند، ایجاد کردن تغییرهای مشابه بیش از یک بار کار بی‌نظیر است. استفاده کردن از component instance یعنی انجام هر چیز فقط یک بار.
- ☞ لذت‌بخش است: مدل‌سازی چیزها و تکرار کردن آن‌ها در جای دیگر کار سرگرم کننده‌ای است و اثر خوبی بر افراد دارد.

هوشمندانه کار کردن به وسیله‌ی ساختن نیمه‌ی یک شی

اشکال دارای تقارن دو سویه در همه جا هستند. بیشتر حیوانات، بسیاری از اثاثیه، هلیکوپتر، همه و همه را می‌توان با ساختن یک نیمه، ایجاد کردن یک component و کپی کردن آن، مدل‌سازی کرد.
برای ساختن یک مدل متقارن دو سویه در sketchup از مراحل زیر تبعیت کنید:

۱. یک **box** ساده بسازید. هر طور که می‌خواهید این کار را انجام دهید، اما به نظر من ساده‌ترین راه کشیدن یک مستطیل و push/pull کردن آن به 3D است.
۲. یک **edge** مورب در گوشی **box** خود رسم کنید. نکته‌ی مهم این مرحله، علامت‌دار کردن یک سمت **box** است. با این کار وقتی بخواهید آن را flip کنید، در مورد ضلع‌های آن سردرگم نمی‌شوید.
۳. خود را به یک **component** تبدیل کنید. در فصل پنجم، اطلاعات مربوط به این مرحله مطرح می‌شود. در اینجا مختصراً از آن توضیح داده می‌شود.
(a) هر آنچه می‌خواهید به component تبدیل شود را انتخاب کنید.
(b) Edit → Component made را اعمال کنید.
(c) خود را نام‌گذاری و بعد روی گزینه‌ی create کلیک کنید.

(شکل ۲-۶)

۴. کپی گرفتن از component instance جدید: در آخرین بخش فصل دو، اطلاعاتی در مورد کپی کردن اشیاء و حرکت دادن آنها در sketchup ذکر شده است در اینجا مختصراً از آن شرح داده می‌شود.

(a) ابزار Move را انتخاب کنید.

(b) Ctrl را فشار دهید تا از move به copy تعییر mode دهید. حال باید یک علامت + کوچک در کنار کرسر یا مکان نما ببینید.

(c) روی component instance خود کلیک کنید.

(d) کپی را در کنار شیء اصلی حرکت دهید و دوباره کلیک کنید تا رها شود. مطمئن شوید که در جهت قرمز یا سبز حرکت کرده‌اید. با این کار، ساختن چیزها در مرحله‌ی بعد ساده‌تر می‌شود.

۵. Flip over کردن کپی: برای این کار، روی شیء کپی شده راست کلیک کنید و Flip Along را از منو انتخاب کنید. اگر در مرحله‌ی قبل کپی را در جهت قرمز حرکت داده‌اید، این دستور را انتخاب کنید: Flip Along → component's Green

۶. دو نیمه را به هم بچسبانید. با استفاده از ابزار move کپی را از گوشه بردارید و حرکت دهید و در گوشه‌ی متناظر شیء اصلی قرار دهید. به تصویر آخر شکل ۲-۶ نگاه کنید تا منظور مرا بفهمید. اگر می‌خواهید مدل‌تان درست به نظر آید، این کار را با دقت انجام دهید.

حال آماده‌اید تا اشیای متقارن را بسازید. اگر مایل باشید، می‌توانید برای حصول اطمینان از یکنواخت بودن شیء، تستی انجام دهید که شامل مراحل زیر می‌شود (به شکل ۳-۶ رجوع شود):

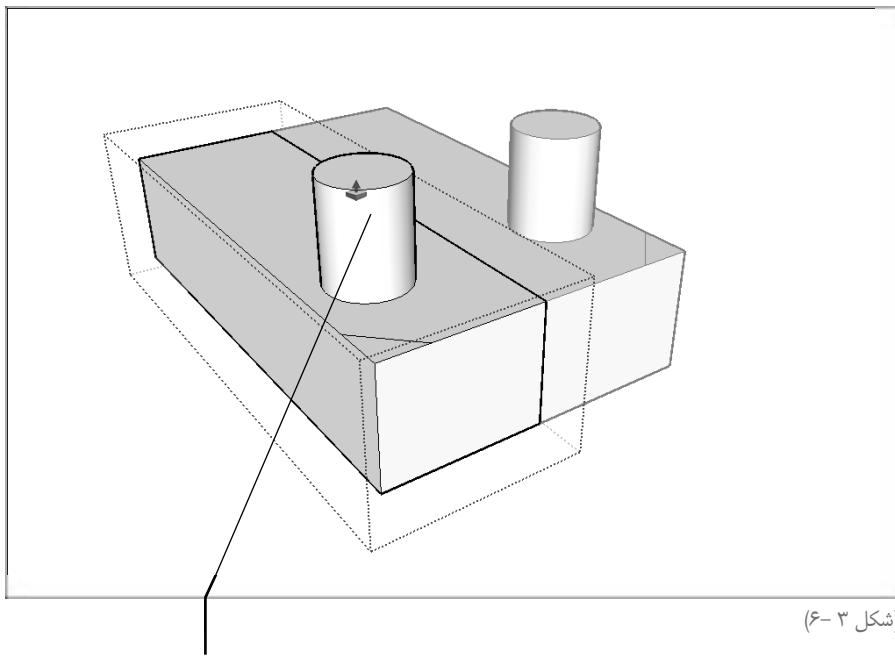
۱. با کمک ابزار select، برای ادیت کردن، روی یکی از نیمه‌های مدل خود راست کلیک کنید.

۲. یک دایره روی سطح بالایی بکشید و آن را به یک استوانه push/pull تبدیل کنید.

اگر همان چیز در سمت دیگر هم رخ داد، کارتان خوب است، اما اگر چنین نشد، امکان دارد که:

■ واقعاً در حال ادیت کردن یکی از component instances نباشید. اگر چنین باشد، به جای درون آن، در حال رسم کردن روی بالای component هستید. اگر بقیه‌ی مدل‌تان خاکستری باشد، می‌فهمید که در mode component Edit هستید.

■ هرگز component را در مکان اول قرار نداده‌اید. بعد از انتخاب، اگر در اطراف نیمه‌ها، کادرهای آبی وجود نداشت، آنها component instance نیستند. یک فایل جدید باز کنید و دوباره سعی کنید - و به مرحله‌ی سه توجه ویژه داشته باشید.

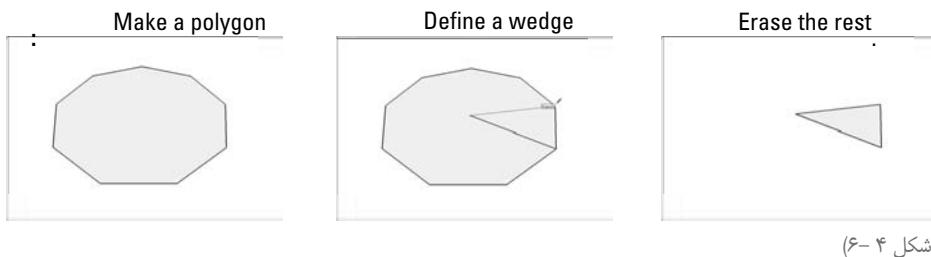

(شکل ۳-۶)

Whatever you do on this side should happen on the other side, too

می‌توان به همان سادگی اشیای متقارن دوسره اشیایی را مدل‌سازی کرد که تقارن رادیکال دارند. تنها چیزی که قبل از شروع باید تصمیم‌گیری کنید، تعداد Wedge‌ها یعنی بخش‌های یکسانی است که شیع شما را تشکیل می‌دهد. برای شروع کار، یک wedge را مدل‌سازی کنید، بعد آن را به component تبدیل کنید و کپی‌ها را دور مرکز بچرخانید. از مراحل زیر برای مدل‌سازی اشیاء استفاده کنید:

۱. یک چند ضلعی رسم کنید. تعداد ضلع‌ها برابر با تعداد قطعه‌هایی است که برای مدل‌سازی شی لازم دارید. ساده‌ترین راه برای رسم یک چند ضلعی در sketchup عبارت است از: Tool→polygon (a) را انتخاب کنید. بعد ابزار polygon را کلیک کنید.
- (b) یک بار کلیک کنید تا مرکز ایجاد شود. کرسر خود را حرکت دهید و بعد کلیک کنید تا شعاع ایجاد شود. در مورد درستی کار، نگران نباشید.
- (c) قبل از هر کار دیگر، تعداد اضلاعی را که می‌خواهید، تایپ و اینتر کنید.
۲. edge‌ها را از مرکز چند ضلعی به دو رأس نزدیک در محیط، رسم کنید و یک wedge ایجاد کنید. برای یافتن مرکز چند ضلعی، مکان نما را چند ثانیه روی outliner متوقف کنید و بعد، آن را به سوی وسط بکشید. یک نقطه‌ی مرکزی ظاهر می‌شود.

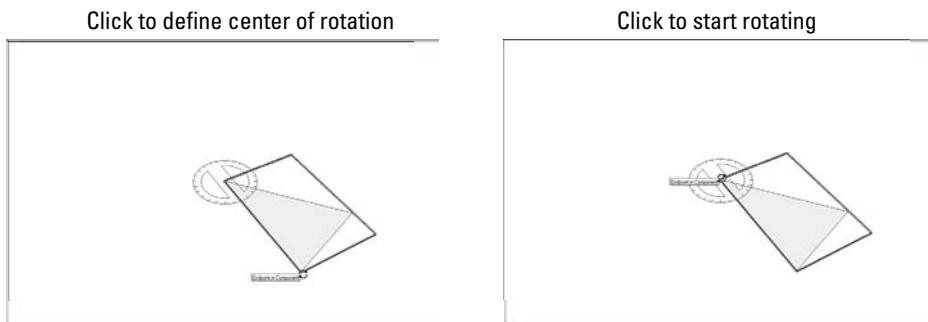

(شکل ۴-۶)

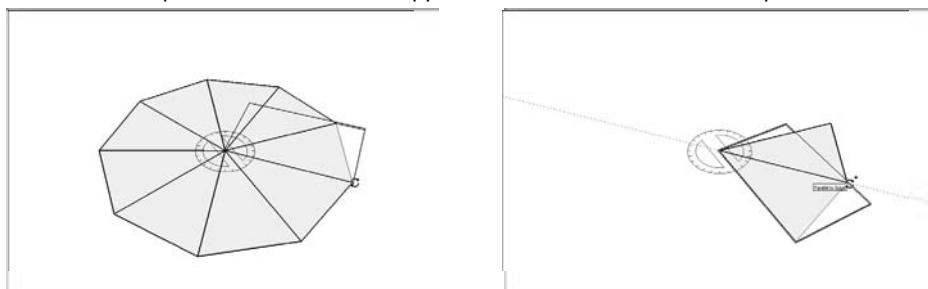
۳. بقیهی چند ضلعی را پاک کنید و فقط edge را باقی بگذارید.
۴. را به یک component تبدیل کنید. برای انجام این کار به مرحله‌ی سه در بخش قبل رجوع کنید یا این که فصل پنجم را مطالعه کنید.
۵. از wedge خود، با کمک ابزار Rotate، کپی بگیرید (به شکل ۵-۶ رجوع شود). درست مثل ابزار Move، می‌توان از ابزار Rotate برای کپی گرفتن استفاده کرد. می‌توان حتی یک array (بیش از یک کپی در یک لحظه) تهیه کرد.

نحوهی انجام این کار چنین است:

- Face Wedge edge (a) خود را انتخاب کنید. را هم انتخاب کنید.
- فرمان tool→Rotate (b) را اجرا کنید تا بتوانید عمل Rotate کردن یا چرخاندن را انجام دهید.
- sketchup (c) را فشار دهید تا به بگویید که می‌خواهید کپی کنید. یک + در نزدیکی کرسر

Press Ctrl (Option on Mac) to rotate copy

(شکل ۵-۶)

ایجاد می‌شود.

(d) بر نقطه‌ی انتهایی wedge کلیک کنید تا مرکز چرخش یا دوران مشخص شود.

(e) روی یکی از گوشه‌های مخالف wedge کلیک کنید تا نقطه‌ی شروع چرخش معلوم شود.

(f) روی گوشه دیگر کلیک کنید تا یک کپی چرخیده از wedge گرفته شود.

(g) قبل از هر کار دیگر، تعداد wedge‌هایی را که می‌خواهید، همراه کلمه‌ی **X** تایپ و اینتر کنید.

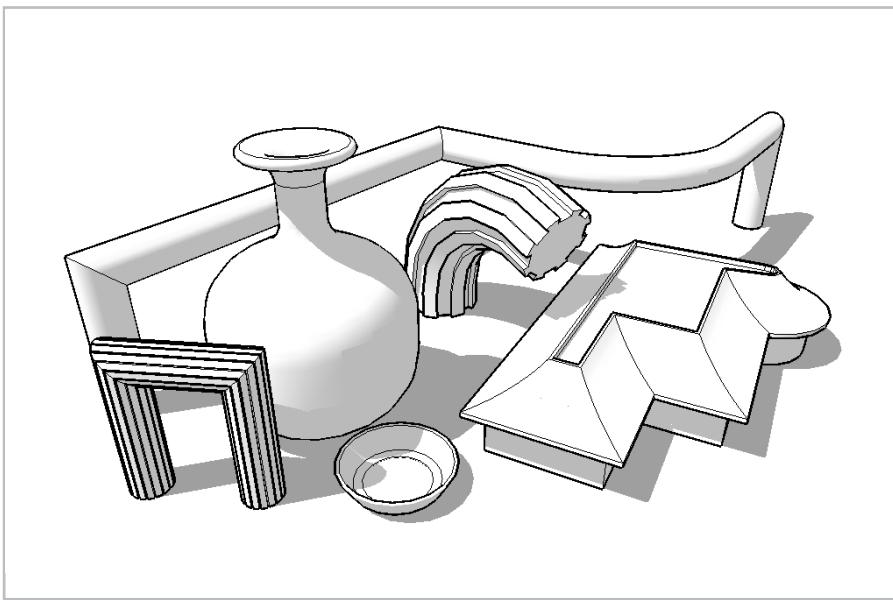
۶. شکل خود را در صورت تمایل تست کنید.

از مراحل انتهایی بخش قبل برای تست استفاده کنید.

Follow me هدفمند: Extruding

Follow me بهترین نمونه از ابزارهای قدرتمند sketchup است. مشکلی که طراحان نرمافزار در هنگام تنظیم کردن محصول خود با آن رویه‌رو هستند، این است که همان کاری را می‌کند که سایر برنامه‌های سه بعدی مدل‌سازی به دو یا سه ابزار دیگر دیکته می‌کنند. بنابراین، آن‌ها یک نام غیرمتداول انتخاب می‌کنند؛ زیرا یک ابزار کاملاً غیرمعمول است.

در بخش‌های زیر، در مورد نحوه‌ی کاربرد Follow me برای خلق کردن انواع مختلفی از اشکال توضیح می‌دهم (در شکل ۶-۶ می‌توان چند نمونه دید). این اشکال عبارت‌اند از:

(شکل ۶-۶)

- ▶ بطری‌ها، دوک و کره: اینها مثال‌هایی از Lathed forms (مدل‌های تراشیده) اند که به وسیله‌ی چرخاندن یک پروفایل دو بعدی دور یک محور مرکزی برای ایجاد یک مدل سه بعدی، خلق می‌شوند.
- ▶ لوله‌ها، شیارها و قالب‌ها: اگر به دقت نگاه کنید، این سه از طریق extruding یک وجه دو بعدی در امتداد یک مسیر سه بعدی ایجاد می‌شوند. نتیجه یک شکل سه بعدی پیچیده است.
- ▶ Chamfer، نوار و dados: بدون توضیح دادن در مورد آن‌ها، فقط بدانید که می‌توان از Follow me برای ساختن آن‌ها استفاده کرد.

استفاده کردن از Follow me

Follow me به شما امکان می‌دهد اشکالی را با سازید که extrusion است، با این فرق که فقط در یک جهت کار نمی‌کند. شما مسیر را به Follow me می‌گویید و این ابزار، یک face را در امتداد آن مسیر extrude می‌کند. این کار، یعنی شما باید سه چیز برای استفاده از Follow me داشته باشید.

- ▶ یک path (مسیر): در sketchup می‌توان از هر edge یا سری از edges به عنوان یک path استفاده کرد. تنها کاری که باید انجام داد، اطمینان یافتن از رسم شدن آن‌ها قبل از استفاده از Follow me است.
- ▶ یک Face (وجه): درست مثل push/pull، این ابزار مهم هم به یک Face نیاز دارد. می‌توان هر Face را در مدل به کار برد، اما باید قبل از شروع استفاده از Follow me ایجاد شده باشد.
- ▶ Undo: تصور کنید تبدیل یک Face دو بعدی به سه بعدی چقدر سخت است و تلاش بسیاری می‌خواهد. Undo برای درست انجام شدن follow me است.

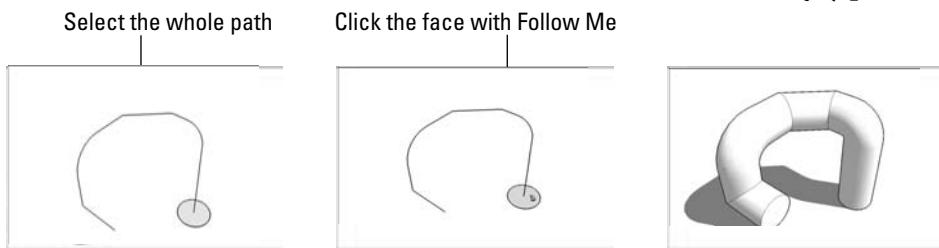
مراحل زیر برای استفاده کردن از Follow me می‌باشند. در شکل ۷-۶ یک نمونه از نحوه کار آن آمده است.

۱. یک face رسم کنید تا به عنوان یک extrusion file به کار رود. در این مثال، یک پایپ (لوله) ایجاد می‌کنم. بنابراین، فایل من یک face مدور است.
۲. یک edge رسم کنید تا به عنوان مسیر یا extrusion path به کار رود. اگرچه edge در این مورد به face می‌رسد، اما برای کار کردن Follow me بروز این mode اجباری نیست.
۳. extrusion path کامل را انتخاب کنید. بخش مربوط به انتخاب کردن در فصل دو را مطالعه کنید.
۴. ابزار follow me را فعال کنید. از مسیر tool→Follow me استفاده کنید.

۵. روی face که می خواهید extrude شود، کلیک کنید. بعد از پدید آمدن نقطه‌ی قرمز روی خط آن را بالا بکشید تا صفحه‌ی شما تبدیل به حجم شود.

Face را در امتداد مسیری که انتخاب کرده‌اید، extrude می‌شود و یک فرم سه بعدی ایجاد می‌کند. اگر می‌خواهید از follow me حول محیط یک face استفاده کنید، نباید برای انتخاب کردن تک‌تک edge ها زمان صرف کنید. فقط face را انتخاب و از follow me استفاده کنید. این ابزار اتوماتیک کار می‌کند.

می‌توان به روش دیگری هم از follow me استفاده کرد. به جای انتخاب path می‌توان روی هر face کلیک کرد و آن را در امتداد edge های مدل، درآگ نمود. این کار برای چیزهای ساده عمل می‌کند. اما انتخاب path بهتر است.

(شکل ۷-۶)

ساختن فرم‌های Lathed مثل کره و بطری

با استفاده از follow me می‌توان چیزهای جالبی را مدل‌سازی کرد تا عملیات Lathe (تراشیدن) را انجام داد. یک (رنده)، Lathe، ابزاری است که نجارها برای تراشیدن مواد خام به کار می‌برند. یک نمونه‌ی ساده از شئ Lathed، کره است.

برای مدل سازی این اشکال باید مراحل زیر طی شود:

۱. یک دایره رسم کنید.
۲. یک کپی از دایره خود تهیه کنید و ۹۰ درجه بچرخانید (همان طور که در شکل ۸-۶ دیده می‌شود). اگر نحوه انجام این کار را نمی‌دانید، مراحل زیر را بخوانید.
 - (a) دایره خود را به وسیله‌ی ابزار select، انتخاب کنید.
 - (b) را انتخاب کنید تا ابزار Rotate فعال شود.
- ۳) Ctrl را بزنید تا به sketchup اعلام کنید می خواهید کپی بسازید.
- ۴) روی endpoint inference سبز رنگی که در امتداد edge دایره‌ی شما قرار دارد، کلیک کنید و کلید ماوس را پایین نگه دارید تا درآگ کند.

e) در حال دراگ کردن، مکان نما را به نقطه‌ی انتهایی بر روی سمت دقیقاً مخالف دایره ببرید و کلید ماوس را رها کنید. حال محور چرخش یا دوران، یک خط راست است که از مرکز دایره می‌گذرد.

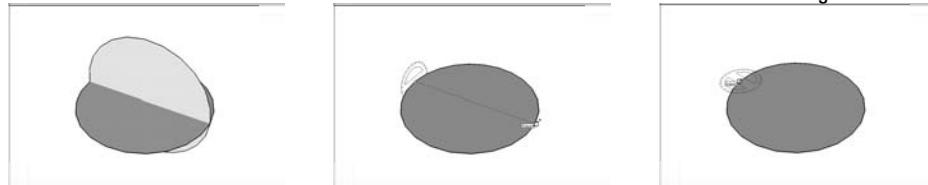
f) روی جایی از edge دایره‌ی خود کلیک کنید و ماوس را کمی حرکت دهید.

g) ۹۰ را تایپ و ایتر کنید.

۳. مطمئن شوید که یکی از دایره‌های شما انتخاب شده است.

Click and hold down
mouse button

Drag here

(شکل ۸)

۴. با کمک ابزار follow me، روی دایره‌ای که انتخاب نشده است، کلیک کنید (به شکل ۹-۶ رجوع شود).

حال یک کره دارید. Follow me، وجه دایره‌ای شما را در امتداد مسیری که انتخاب کردید، می‌کند.

اگر واقعاً به کره نیاز دارید، ساده‌ترین راه به دست آوردن آن در components dialog box نهفته است. shapes library که همراه با sketchup نصب می‌شود، مجموعه‌ای از کره‌ها را دارد.

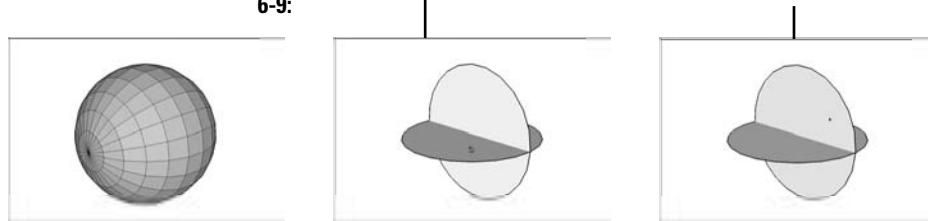
اگر می‌خواهید سطح منحنی تان مسطح و یکنواخت به نظر آید، edge های بین آن‌ها را پنهان کنید، به این صورت که لبه‌ها را انتخاب کنید. سپس روی یکی از آن‌ها راست کلیک کنید و از منوی باز شده Hide را انتخاب کنید.

تحت شرایط عادی، فقط باید نیمی از یک پروفایل را مدل‌سازی کنید و از follow me برای سه بعدی کردن آن استفاده کنید. در شکل ۱۰-۶ چند نمونه از اشیای سه بعدی دیده می‌شود.

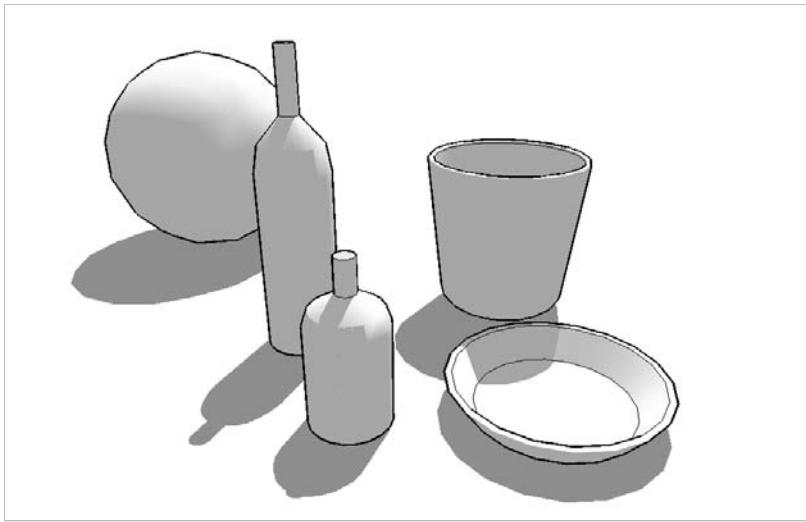
6-9:

Select one circle

Click the other with Follow Me

(شکل ۹)

(شکل ۱۰-۶)

خلق کردن اشکال extruded مثل (ناودان) handrail, gutter (نردی ساختمان)

بیشتر اوقات می‌خواهید از follow me برای خلق کردن شکلی استفاده کنید که به بخش دیگری از مدل شما متصل است. (برای مثال، مدل سازی یک gutter که در اطراف سقف خانه‌ی شما قرار دارد.) در این حالت مسیری که در امتداد آن می‌خواهید یک پروفایل extrude شود را قبلًا مشخص می‌کنید. زمانی که از follow me برای extrude کردن یک مسیر که از edge هایی تشکیل شده که قبلًا بخشی از مدل بوده است، دو کار باید انجام شود:

۱. قبل از استفاده از follow me، بقیه‌ی مدل خود را به یک گروه مجزا تبدیل کنید. Follow me می‌تواند گاهی چیزهایی را کم کند. بنابراین، می‌توانید شکلی را که ایجاد کرده‌اید، جداگانه حفظ کنید.

۲. یک کپی از مسیر extrusion خارج از گروه تهیه کنید. برای کار کردن با follow me در یک گروه، یک توالی خاص وجود دارد. edge که می‌خواهید به عنوان extrusion path به کار ببرید، دیگر در دسترس نخواهد بود؛ زیرا نمی‌توان از follow me در مسیری استفاده کرد که در یک گروه component جدا قرار دارد.

چه باید کرد؟ باید یک کپی از path یا مسیر در خارج از گروه تهیه کرد و بعد از کپی برای عملیات follow me استفاده نمود. بهترین راه کپی گرفتن از path این است:

۱. با کمک ابزار select، روی گروه دابل کلیک کنید تا ادیت شود.

۲. مسیری که می‌خواهید برای follow me استفاده کنید را انتخاب کنید.

۳. edit → copy را انتخاب کنید.

۴. با کلیک کردن در جای دیگری از پنجره‌ی مدل سازی، از گروه خارج شوید.

۵. edit → paste in place را انتخاب کنید. حال یک کپی از مسیر دارید که خارج از گروه شماست.

زمانی که از یک لبهٔ موجود به عنوان extrusion path استفاده می‌کنید، کار سخت، قرار دادن پروفایل در جای درست است. می‌توان از دو روش برای انجام این کار استفاده کرد. انتخاب روش مناسب به آنچه باید مدل‌سازی شود، بستگی دارد.

۱ رسم کردن پروفایل در مکان مناسب: فقط در صورتی که extrusion path موازی با یکی از محورهای رنگی رسم است از این روش استفاده کنید.

۲ پروفایل را روی زمین فرضی sketchup بکشید و بعد آن را به جای مناسب ببرید. اگر extrusion path شما موازی با محور رسم رنگی نیست، باید پروفایل را در جای دیگری رسم کنید و آن را به مکان مناسب انتقال دهید.

رسم کردن پروفایل در مکان مناسب

فرض کنید مدلی از یک خانه دارم و می‌خواهم از Follow me استفاده کنم و یک (ناودان) gutter که در اطراف سقف قرار گرفته است را به آن بیفزایم. تصمیم می‌گیرم پروفایل را درست در مکان اصلی خود (یعنی اطراف سقف) قرار دهم؛ زیرا edge های سقف با محورهای رنگی رسم موازی‌اند. این یعنی، به کار بردن ابزار Line برای رسم راحت‌تر است.

برای رسم یک پروفایل extrusion که روی سطح زمین نیست، ترفندی وجود دارد و آن، شروع کردن با رسم یک ضلع مستطیل است. بعد می‌توان پروفایل را در آن ضلع رسم کرد و بقیه‌ی مستطیل را پاک نمود. در شکل ۱۱-۶ نحوه‌ی رسم پروفایل یک gutter درست بر روی گوشه‌ی سقف دیده می‌شود. مراحل زیر برای انجام این کارند:

۱. جایی را که می‌خواهید کار کنید، بزرگ نمایی کنید (zoom in).

۲. با استفاده از ابزار Line مستطیلی رسم کنید که ضلعش عمود بر edge (لبه‌ای) باشد که می‌خواهید برای Follow me استفاده کنید.

این کار شامل توجه دقیق به موتور sketchup است. رنگ‌ها را نگاه کنید تا مطمئن شوید که در جهت درست رسم می‌کنید.

۳. از ابزار Line و ابزار رسم دیگر استفاده کنید و پروفایل را به طور مستقیم روی مستطیل رسم کنید. مهم‌ترین نکته مطمئن شدن از این است که پروفایل extrusion شما، یک ضلع یا face است. اگر چنین نباشد، Follow me به روشنی که می‌خواهید، کار نمی‌کند.

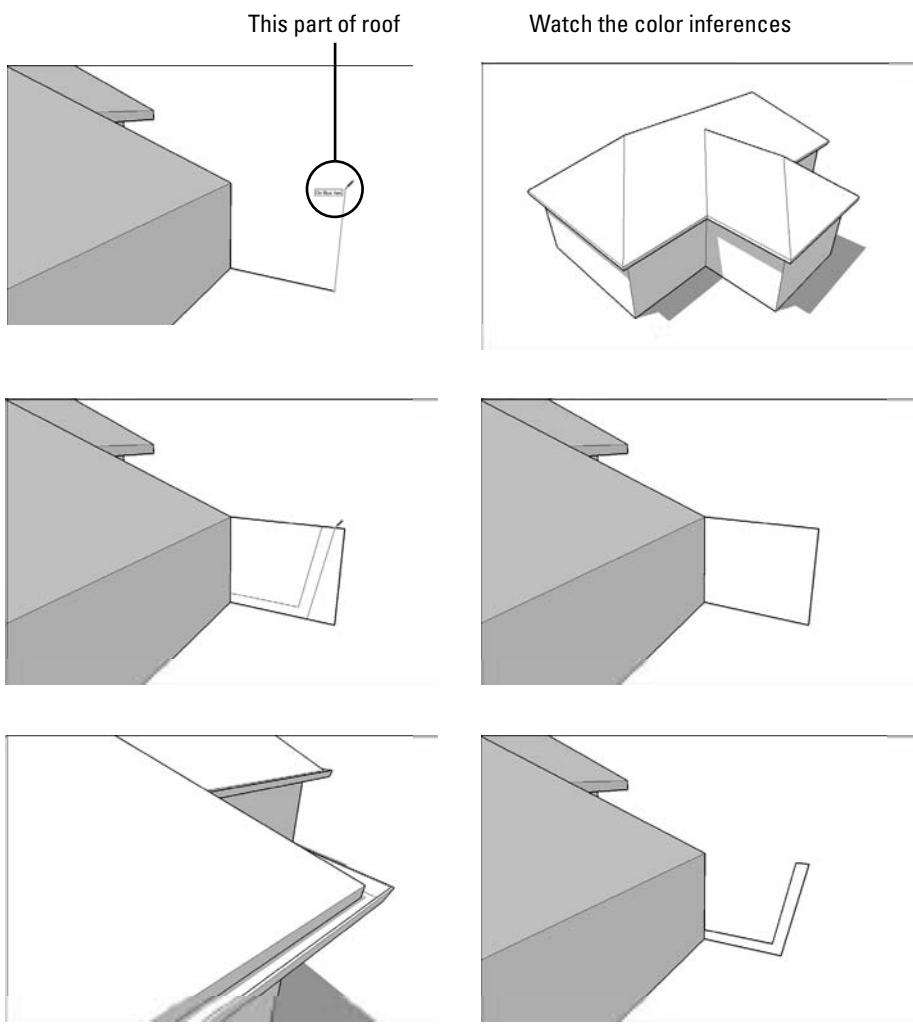
۴. بقیه، مستطیل را پاک کنید و فقط پروفایل را باقی بگذارید.

چیز بدی که در مورد handrail (نردی پله) وجود دارد، این است که آن‌ها تقریباً همیشه در زوایای خنده‌داری‌اند که موازی با محور رنگی نیست. زمانی که رسم کردن مسیر در مکان خود، راحت نیست، بهتر است آن را روی سطح زمین (ground) رسم کنید و بعد به جای خود ببرید.

رسم کردن پروفایل در جای دیگر

یک edge، یعنی یک کوتاه عمود بر پروفایل extrusion خود رسم کنید و از این tail برای موازی کردن پروفایل با edge می‌خواهید extrusion path باشد، استفاده کنید. در مراحل زیر (و شکل ۱۲-۱۳)، نحوه‌ی رسم کردن و قرار دادن یک پروفایل handrail تشریح می‌شود.

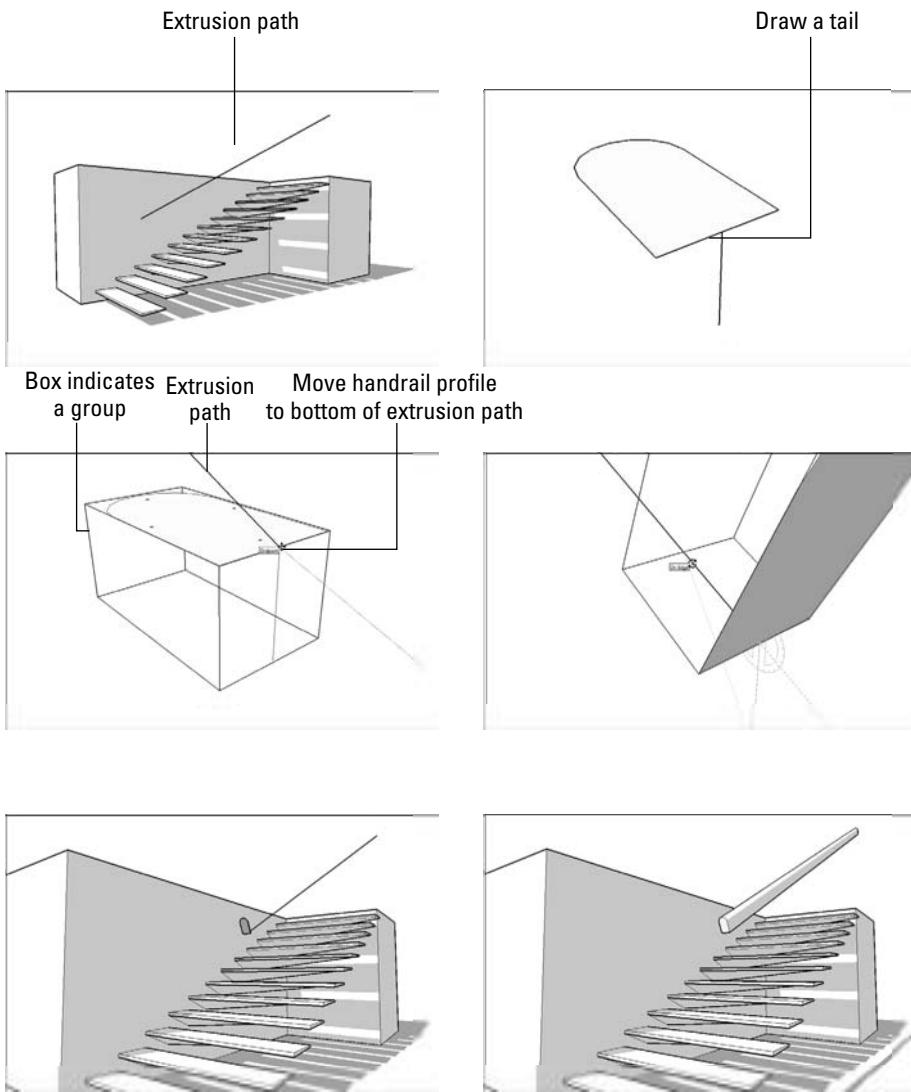
۱. پروفایل extrusion خود را به صورت مسطح روی گراند (زمین) رسم کنید.
۲. یک edge کوتاه عمود بر face رسم شده‌ی خود، بکشید.

(شکل ۱۱-۱۲)

۳. پروفایل و آن را به شکل یک گروه در آورید. با این کار حرکت دادن و دوران دادن آن‌ها در یک زمان، آسان‌تر است. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد ایجاد گروه به فصل پنج رجوع شود.

۴. از ابزار Move استفاده کنید و پروفایل را در انتهای extrusion path قرار دهید. برای آن که مطمئن شوید در جای درست قرار گرفته است، بر روی نقطه‌ی اتصال tail و Face کلیک کنید. بعد آن را بردارید و روی انتهای extrusion path کلیک کنید و آن را آنجا بگذارید.
۵. با کمک ابزار Rotate، پروفایل را به سوی جای، خود دوران دهید. در اینجا باید از چند مهارت کمک بگیرید. استفاده کردن از این ابزار ساده است.
۶. گروه ایجاد شده از مرحله‌ی سه را اکسپلود کنید و tail را حذف کنید.

(شکل ۱۲ - ۶)

کم کردن از یک مدل با Follow me

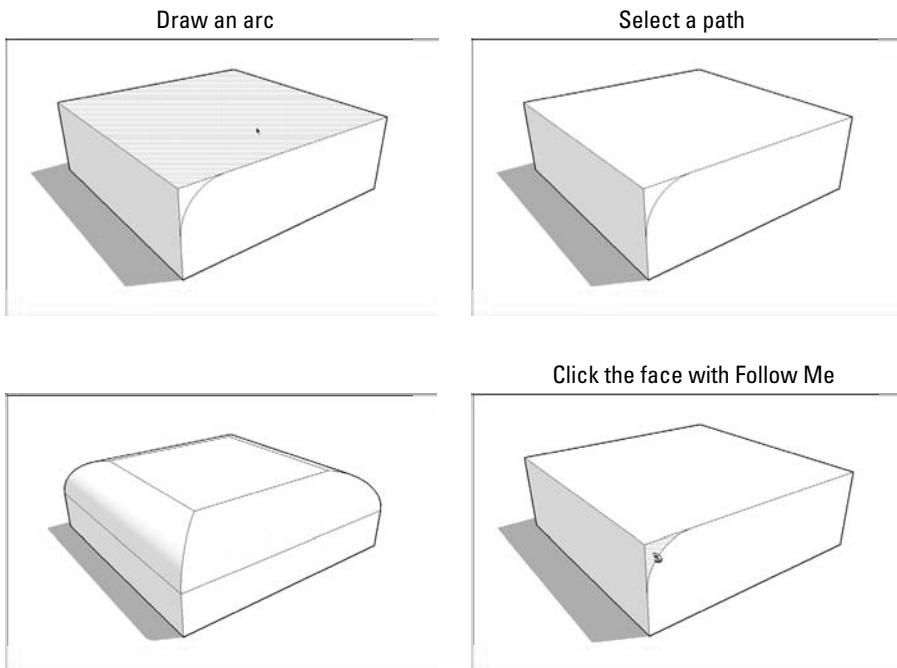
اگر بخواهید یک قالب صابون یا کوسن مبل را مدل سازی کنید، چه؟ یا هر چیز دیگری که edge تیز ندارد. بهترین راه، گرد (round) کردن edge در sketchup این است که از Follow me استفاده کنید.

علاوه بر افزودن قسمتی به مدل، می‌تواند یک قسمت از مدل را کم کند.

اگر یک پروفایل extrusion روی face انتهایی یک شکل دراز، بکشید، می‌توان از Follow me برای حذف کردن یک قسمت از مواد در امتداد هر مسیری که شما مشخص می‌کنید، استفاده کرد.

در شکل ۱۳-۶، این مفهوم در مورد یک جعبه دیده می‌شود.

اگر مسیر extrusion انتخابی برای Follow me شامل تمام محیط یک face باشد، می‌توان با انتخاب به جای همه‌ی edge‌های تعریف‌کننده‌ی آن، در وقت صرفه‌جویی کرد.

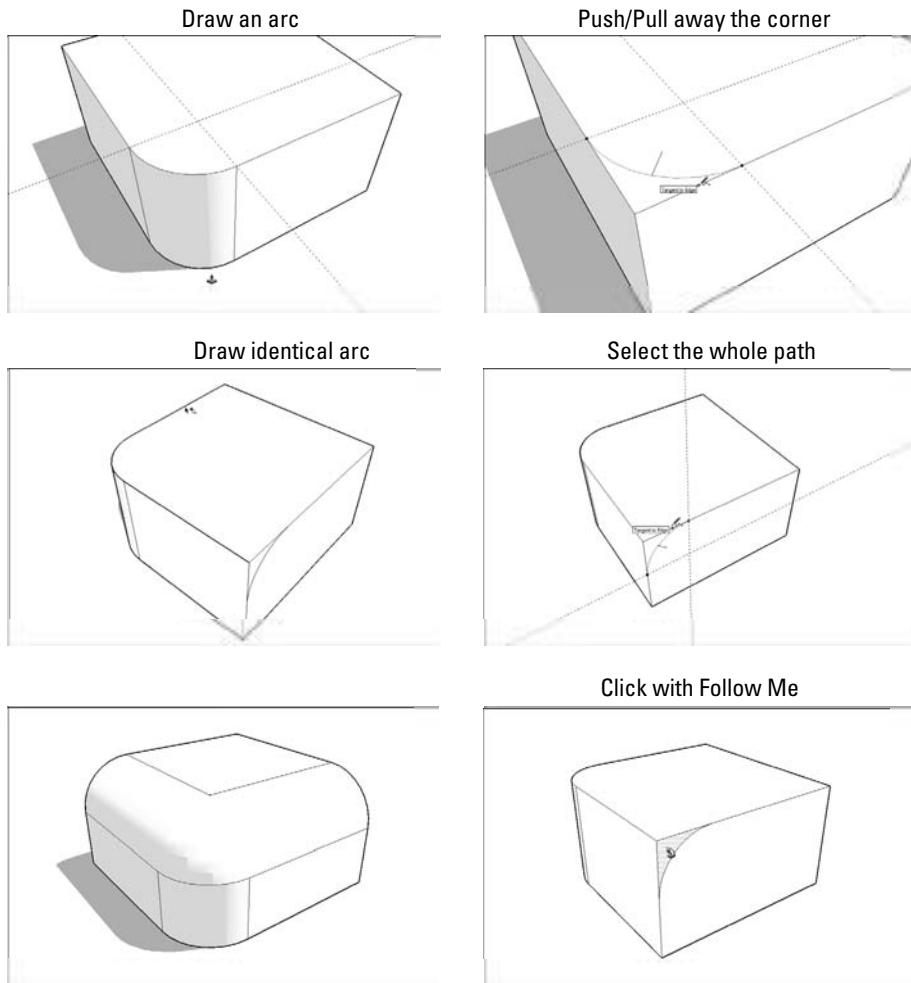
(شکل ۱۳-۶)

اما اگر فقط می‌خواهید یک زاویه که در دو جهت، گرد است، ایجاد کنید، چه؟ این کار کمی دشوارتر است. اما از آنجا که یک شکل متداول است، نحوه‌ی کار آن را شرح می‌دهم. اصلی‌ترین تکنیک این کار، استفاده از Follow me در آن زاویه‌ای است که قبلاً با ابزار push/pull گرد (round) شده است. بعد از این که یک زاویه داشتید که با منحنی شعاع درست، پر شده است، می‌توانید از کپی آن زاویه چندبار استفاده کنید. این راه حل بی نظیر است.

در شکل ۱۴-۶ مراحل کار، مرحله به مرحله شرح داده می‌شود. مراحل عبارت‌اند از:

۱. رسم کردن یک باکس یا کادر.

مهم نیست که باکس چقدر باشد؛ باید آن قدر بزرگ باشد که بتوان با آن کار کرد.

(شکل ۱۴-۶)

۲. با کمک ابزار Arc، یک منحنی یا آرک روی زاویه‌ی باکس بکشید.

زمانی که در حال کشیدن منحنی هستید، به inference هایی که به صحیح شدن رسم کمک می‌کنند، توجه کنید.

(a) بعد از کلیک کردن برای قرار دادن endpoint از منحنی خود، نقطه‌ای که خط شما قرمز رنگ می‌شود. همان جایی است که endpoint های شما equidistant (یعنی فاصله و مسافت مشابه از زاویه دارند) هستند.

(b) بعد از کلیک کردن برای قرار دادن endpoint دوم، یک نقطه می‌بینید که منحنی شما قرمز رنگ می‌شود. این یعنی منحنی شما با هر دو edge که به آن متصل است، مماس است. اگر می‌خواهید این اتفاق بیفتد؛ بنابراین، با دیدن قرمز رنگی، کلیک کنید.

۳. face جدید را push/pull کنید تا زاویه round off شود.

۴. یک منحنی یکسان دیگر روی یکی از زوایا که در مجاورت زاویه‌ی اول است، رسم کنید. در شکل ۱۴-۶، به این مکان اشاره شده است و تصاویر گویاگز از توضیحات‌اند.

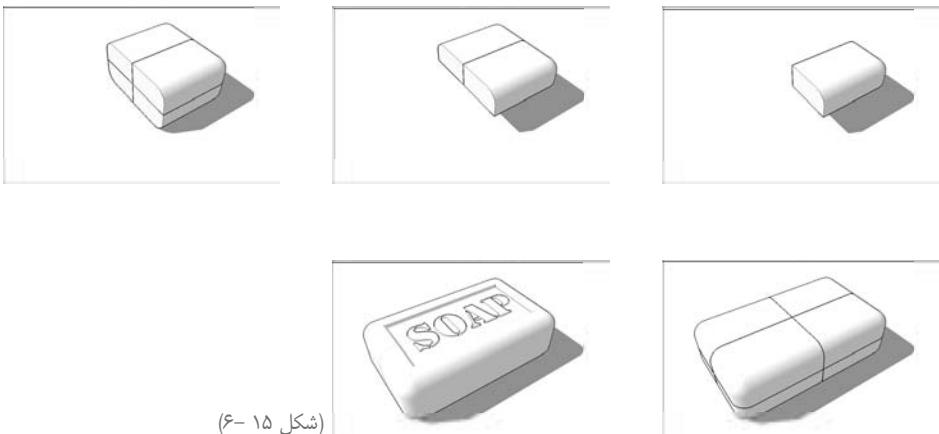
۵. edge هایی را که در شکل ۱۴-۶، می‌بینید، انتخاب کنید.

۶. ابزار Follow me را فعال کنید.

۷. بر face زاویه‌ی منحنی کلیک کنید تا در امتداد مسیر انتخابی در مرحله extrude شود.

۸. هر edge را که باید پنهان یا هموار شود مخفی کنید.

بعد از آن که یک rounded corner داشتید، می‌توانید از آن‌ها برای ساختن هر آنچه می‌خواهید استفاده کنید. در شکل ۱۵-۶، یک قالب صابون که از هشت زاویه round ایجاد شده است، دیده می‌شود.

(شکل ۱۵-۶)

Saeed Ghaffari
saeed.ghaffarii@gmail.com
www.sketchup.blogsky.com